

Επίσημη Εφημερίδα C 242 της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

63ο έτος
22 Ιουλίου 2020

Περιεχόμενα

II Ανακοινώσεις

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2020/C 242/01	Ανακοίνωση της Επιτροπής — Ανακοίνωση σχετικά με την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών από εθνικά δικαστήρια στο πλαίσιο διαδικασιών ιδιωτικής επιβολής του δικαίου ανταγωνισμού της ΕΕ	1
---------------	---	---

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2020/C 242/02	Ισοτιμίες του ευρώ — 21 Ιουλίου 2020	18
---------------	--	----

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2020/C 242/03	Προηγούμενη κοινοποίηση συγκέντρωσης, (Υπόθεση M.9903 — Softbank Group / Mizuho Financial Group / One Tap Buy), Υπόθεση υπομήφια για απλοποιημένη διαδικασία ⁽¹⁾	19
---------------	---	----

EL

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

ΛΟΙΠΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2020/C 242/04	Ανακοίνωση σχετικά με αίτημα που αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 34 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ — Λήξη της αναστολής και παράταση της προθεσμίας για την έκδοση εκτελεστικών πράξεων 21
2020/C 242/05	Ανακοίνωση σχετικά με αίτημα που αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 34 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ, Αίτημα που υπέβαλε αναθέτων φορέας — Παράταση της προθεσμίας για την έκδοση εκτελεστικών πράξεων 22
2020/C 242/06	Ανακοίνωση σχετικά με αίτημα που αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 34 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ, Αίτημα που υπέβαλε αναθέτων φορέας — Παράταση της προθεσμίας για την έκδοση εκτελεστικών πράξεων 23

II

(Ανακοινώσεις)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ανακοίνωση σχετικά με την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών από εθνικά δικαστήρια στο πλαίσιο διαδικασιών ιδιωτικής επιβολής του δικαίου ανταγωνισμού της ΕΕ

(2020/C 242/01)

I. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗΣ

1. Η παρούσα ανακοίνωση αφορά την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών στο πλαίσιο αστικής διαδικασίας ενώπιον εθνικών δικαστηρίων σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 101 ή 102 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΣΛΕΕ).
2. Ανάλογα με τους εφαρμοστέους εθνικούς κανόνες, οι δράσεις ιδιωτικής επιβολής του δικαίου ενώπιον εθνικών δικαστηρίων στην ΕΕ ενδέχεται να λαμβάνουν διαφορετικές μορφές, όπως για παράδειγμα, αγωγές αποζημίωσης, αναγνωριστικές αγωγές ή αγωγές παράλειψης. Στη διάρκεια των τελευταίων ετών, ο αριθμός των αποκαλούμενων παρεπόμενων αγωγών αποζημίωσης, στις οποίες το θύμα μιας παράβασης του δικαίου ανταγωνισμού αξιώνει αποζημίωση κατόπιν απόφασης αρχής ανταγωνισμού ή τελεσίδικης απόφασης αναθεωρητικού δικαστηρίου αυξάνεται με ταχύ ρυθμό ⁽¹⁾.
3. Η πρόσβαση σε αποδεικτικά στοιχεία είναι σημαντική για την επιβολή των δικαιωμάτων που απορρέουν για τα φυσικά πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένων των καταναλωτών και των επιχειρήσεων, ή για τις δημόσιες αρχές από τα άρθρα 101 ή 102 της ΣΛΕΕ στο πλαίσιο δράσεων ιδιωτικής επιβολής του δικαίου ενώπιον εθνικών δικαστηρίων.
4. Ως εκ τούτου, τα εθνικά δικαστήρια ενδέχεται να γίνουν αποδέκτες αιτημάτων κοινοποίησης αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο διαδικασιών για την ιδιωτική επιβολή του δικαίου ανταγωνισμού της ΕΕ. Τα εθνικά δικαστήρια θα πρέπει να διασφαλίζουν αποτελεσματικές δράσεις ιδιωτικής επιβολής του δικαίου, παραχωρώντας πρόσβαση στις σχετικές πληροφορίες για τη θεμελίωση των αντίστοιχων αξιώσεων ή ενστάσεων, εφόσον πληρούνται οι όροι για την κοινοποίησή τους. Ταυτόχρονα, τα εθνικά δικαστήρια πρέπει να προστατεύουν τα συμφέροντα του διαδίκου ή τρίτου εμπιστευτικές πληροφορίες του οποίου υπόκεινται σε κοινοποίηση.
5. Προς τούτο, τα εθνικά δικαστήρια θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους μέτρα για την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών κατά τρόπο που δεν εμποδίζει την ουσιαστική πρόσβαση των διαδίκων στη δικαιοσύνη ή την άσκηση του δικαιώματος σε πλήρη αποζημίωση ⁽²⁾.
6. Ειδικότερα, στο πλαίσιο της εκδίκασης αγωγών αποζημίωσης, βάσει της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης ⁽³⁾, τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν ότι τα εθνικά δικαστήρια έχουν την εξουσία να διατάξουν την κοινοποίηση αποδεικτικών στοιχείων που περιέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες, εφόσον πληρούνται σειρά κριτηρίων. Τα κράτη μέλη μεριμνούν επίσης

⁽¹⁾ Jean-François Laborde, *Cartel damages actions in Europe: How courts have assessed cartel overcharges* (Αγωγές αποζημίωσης κατά συμπράξεων στην Ευρώπη: με ποιον τρόπο έχουν εκτιμήσει τα δικαστήρια την επιβάρυνση λόγω συμπράξεων) (έκδοση 2019), *Concurrences Review* N° 4-2019, Art. N° 92227, Νοέμβριος 2019, διατίθεται στον δικτυακό τόπο www.concurrences.com.

⁽²⁾ Σχετικά με το δικαίωμα αποζημίωσης, βλ. απόφαση του Δικαστηρίου, της 5ης Ιουνίου 2014, *KONE AG κ.λπ. κατά ÖBB-Infrastruktur AG*, υπόθεση C-557/12, EU:C:2014:1317, σκέψεις 21 και 22.

⁽³⁾ Οδηγία 2014/104/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με ορισμένους κανόνες που διέπουν τις αγωγές αποζημίωσης βάσει του εθνικού δικαίου για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου ανταγωνισμού των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 349 της 5.12.2014, σ. 1) (στο εξής: οδηγία για τις αγωγές αποζημίωσης).

ώστε τα εθνικά δικαστήρια να έχουν στη διάθεσή τους αποτελεσματικά μέτρα για την προστασία αυτών των εμπιστευτικών πληροφοριών, και, παράλληλα, να διασφαλίζουν την άσκηση του δικαιώματος σε πλήρη αποζημίωση⁽⁴⁾. Τούτο είναι σημαντικό διότι τα εθνικά δικαστήρια ενδεχομένως να διαθέτουν περιορισμένα μέσα για τον χειρισμό αιτημάτων κοινοποίησης.

7. Στο πλαίσιο αυτό, η παρούσα ανακοίνωση προσδιορίζει μέτρα που θα μπορούσαν να λάβουν υπόψη τα εθνικά δικαστήρια κατά τον χειρισμό της κοινοποίησης εμπιστευτικών πληροφοριών στο πλαίσιο δράσεων ιδιωτικής επιβολής του δικαίου.
8. Η παρούσα ανακοίνωση αποσκοπεί να αποτελέσει πηγή έμπνευσης και καθοδήγησης για τα εθνικά δικαστήρια, και δεν έχει δεσμευτική ισχύ γι' αυτά. Δεν τροποποιεί και δεν επιφέρει μεταβολές στο υφιστάμενο δίκαιο της ΕΕ⁽⁵⁾ ή των κρατών μελών ούτε και στους εθνικούς διαδικαστικούς κανόνες που είναι εφαρμόσιμοι σε αστικές διαδικασίες ή στο δικηγορικό απόρρητο⁽⁶⁾. Ειδικότερα, τα μέτρα για την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών που εκτίθενται στο τμήμα III της παρούσας ανακοίνωσης μπορούν να χρησιμοποιηθούν εφόσον είναι διαθέσιμα δυνάμει των εθνικών κανόνων και συμβατά με αυτούς, καθώς και με τα δικαιώματα των διαδίκων στο πλαίσιο δικαστικών διαδικασιών, όπως αυτά αναγνωρίζονται βάσει του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου.

II. ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

A. Παράμετροι σχετικά με τα αιτήματα κοινοποίησης αποδεικτικών στοιχείων

9. Στο πλαίσιο της ιδιωτικής επιβολής του δικαίου ανταγωνισμού της ΕΕ, η δυνατότητα των διαδίκων στις αστικές διαδικασίες (ενάγων/-ντες και εναγόμενος/-οι) να ασκούν αποτελεσματικά τα δικαιώματά τους μπορεί να εξαρτάται από το εάν είναι δυνατή η πρόσβαση στα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία. Ωστόσο, ο διάδικος που φέρει το βάρος απόδειξης ενδέχεται να μην έχει πάντοτε στην κατοχή του τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία ή άμεση πρόσβαση σε αυτά.
10. Ως εκ τούτου, κατόπιν αιτήματος διαδίκου, τα εθνικά δικαστήρια είναι δυνατό να αποφασίσουν να διατάξουν την κοινοποίηση αποδεικτικών στοιχείων. Η κοινοποίηση υπόκειται στους εθνικούς διαδικαστικούς κανόνες, καθώς και σε παραμέτρους διοικητικής οικονομίας και οικονομίας της δίκης.
11. Ειδικότερα, όσον αφορά τις αγωγές αποζημίωσης, η οδηγία για τις αγωγές αποζημίωσης απαιτεί από τα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν το δικαίωμα εναγόντων και εναγομένων να τους κοινοποιούνται τα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν την αξίωση ή την ένστασή τους υπό τους ακόλουθους όρους⁽⁷⁾.
12. Πρώτον, τα εθνικά δικαστήρια κρίνουν εάν η αξίωση αποζημίωσης είναι βάσιμη και κατά πόσον το αίτημα κοινοποίησης αφορά σχετικά αποδεικτικά στοιχεία και είναι σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας⁽⁸⁾. Η οδηγία για τις αγωγές αποζημίωσης ορίζει ότι στο πλαίσιο της αξιολόγησης της αναλογικότητας θα πρέπει να εξετάζεται η έκταση και το κόστος της κοινοποίησης, προκειμένου επίσης να αποφευχθεί η αόριστη αναζήτηση πληροφοριών οι οποίες δεν είναι πιθανό να είναι σημαντικές για τους διαδίκους. Αιτήματα κοινοποίησης με πολύ ευρύ ή γενικό χαρακτήρα κατά πάσα πιθανότητα δεν πληρούν τους εν λόγω όρους⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ Βλέπε άρθρο 5 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης. Βλέπε επίσης αιτιολογική σκέψη 18 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης.

⁽⁵⁾ Για παράδειγμα, η παρούσα ανακοίνωση δεν θίγει τις διατάξεις των ακόλουθων κανονισμών: κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 1) κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39) ή κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ, (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

Επίσης, η παρούσα ανακοίνωση τελεί υπό την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43), ο οποίος αφορά τη διαφάνεια και αντικείμενό του είναι η κοινοποίηση πληροφοριών στο ευρύτερο κοινό· βλέπε απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 12ης Μαΐου 2015, *Unión de Almacenistas de Hierros de España* κατά *Επιτροπής*, υπόθεση T-623/13, EU:T:2015:268, σκέψη 86, και απόφαση του Δικαστηρίου, της 27ης Φεβρουαρίου 2014, *Επιτροπή* κατά *EnBW Energie Baden-Württemberg AG*, υπόθεση C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψεις 100-109. Κατόπιν της μεταφοράς της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης στο εθνικό δίκαιο, οι ενάγοντες μπορούν να βασίζονται πλήρως στους εθνικούς κανόνες για τη μεταφορά των άρθρων 5 και 6 της οδηγίας όσον αφορά την κοινοποίηση των σχετικών πληροφοριών.

⁽⁶⁾ Σχετικά με τις αγωγές αποζημίωσης, βλέπε άρθρο 5 παράγραφος 6 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης.

⁽⁷⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 15 και άρθρο 5 παράγραφος 1 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης.

⁽⁸⁾ Βλέπε άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 3 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης. Βλέπε επίσης τις παρατηρήσεις της Επιτροπής προς το High Court of Justice του Ηνωμένου Βασιλείου της 27ης Ιανουαρίου 2017 σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 στην υπόθεση *Euribor*, σκέψη 24, που διατίθεται στην ηλεκτρονική στην ηλεκτρονική διεύθυνση http://ec.europa.eu/competition/court/antitrust_amicus_curiae.html.

⁽⁹⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 23 σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας και την πρόληψη της «αλίευσης πληροφοριών», δηλαδή της μη εξειδικευμένης ή αόριστης αναζήτησης πληροφοριών που είναι απίθανο να έχουν σημασία για τους διαδίκους στη διαδικασία.

13. Δεύτερον στα αιτήματα κοινοποίησης προσδιορίζονται συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία ή σχετικές κατηγορίες αποδεικτικών στοιχείων «με όσο το δυνατόν πιο σαφή και συγκεκριμένο τρόπο» βάσει ευλόγως διαθέσιμων στοιχείων για πραγματικά περιστατικά.⁽¹⁰⁾ Οι κατηγορίες αποδεικτικών στοιχείων είναι δυνατό να προσδιορίζονται βάσει κοινών γνωρισμάτων των συστατικών τους στοιχείων, όπως η φύση, το αντικείμενο ή το περιεχόμενο των εγγράφων των οποίων ζητείται η κοινοποίηση, ο χρόνος σύνταξής τους ή άλλα κριτήρια. Για παράδειγμα, ένα αίτημα για κατηγορίες αποδεικτικών στοιχείων μπορεί να αφορά δεδομένα πωλήσεων από την εταιρεία Α προς την εταιρεία Β του προϊόντος Ψ μεταξύ των ετών Ν και Ν+5.
14. Τρίτον, όσον αφορά την κοινοποίηση πληροφοριών που περιλαμβάνονται στον φάκελο της Επιτροπής ή εθνικής αρχής ανταγωνισμού, στην οδηγία για τις αγωγές αποζημίωσης ορίζεται ότι, κατά την αξιολόγηση της αναλογικότητας της διαταγής κοινοποίησης, τα εθνικά δικαστήρια εξετάζουν, μεταξύ άλλων, «αν το αίτημα έχει διατυπωθεί ειδικά σε σχέση με τη φύση, το αντικείμενο ή το περιεχόμενο των εγγράφων που υποβλήθηκαν σε αρχή ανταγωνισμού ή παρέμειναν στον φάκελο αυτής της αρχής ανταγωνισμού, και όχι ως γενικό αίτημα σχετικά με έγγραφα που υποβλήθηκαν σε αρχή ανταγωνισμού»⁽¹¹⁾.
15. Υπενθυμίζεται ότι στην οδηγία για τις αγωγές αποζημίωσης ορίζεται ότι η κοινοποίηση δηλώσεων περί επεικούς μεταχείρισης και υπομνημάτων διακανονισμού (γνωστών επίσης ως «black list documents») δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση⁽¹²⁾. Επιπλέον, εάν η Επιτροπή ή εθνική αρχή ανταγωνισμού δεν έχει περατώσει ακόμη τις διαδικασίες της, το εθνικό δικαστήριο δεν μπορεί να διατάξει την κοινοποίηση πληροφοριών που συγκεντρώθηκαν από φυσικό ή νομικό πρόσωπο ειδικά για τη διαδικασία αρχής ανταγωνισμού, πληροφοριών που συγκεντρώθηκαν από τις αρχές ανταγωνισμού και απεστάλησαν στους διαδίκους κατά τη διάρκεια της διαδικασίας της, ή υπομνημάτων για διακανονισμό που αποσύρθηκαν (γνωστών επίσης ως «grey list documents»)⁽¹³⁾.
16. Τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να διατάξουν οποιονδήποτε εκ των διαδίκων (εναγόμενο και/ή ενάγοντα) ή τρίτους να κοινοποιήσουν πληροφορίες υπό τον έλεγχό τους⁽¹⁴⁾. Στην πλειονότητα των περιπτώσεων, τα ζητούμενα αποδεικτικά στοιχεία βρίσκονται στην κατοχή ενός από τους διαδίκους ή τρίτων στο πλαίσιο της διαδικασίας. Ενίοτε, ο εναγόμενος ή οι εναγόμενοι έχουν στην κατοχή τους αποδεικτικά στοιχεία σημαντικά για τη διαπίστωση μιας παράβασης ή για τον προσδιορισμό του χρονικού πεδίου εφαρμογής της, τα οποία απέκτησαν μέσω πρόσβασης σε φάκελο της αρχής ανταγωνισμού (π.χ. προϋπάρχοντα έγγραφα, απαντήσεις σε αιτήσεις παροχής πληροφοριών κ.λπ.). Άλλοτε, στο πλαίσιο αγωγής αποζημίωσης, για παράδειγμα, ο εναγόμενος ή ο ενάγων ενδέχεται να έχει στην κατοχή του πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία που δεν συμπεριλαμβάνονταν στον φάκελο της αρχής ανταγωνισμού αλλά σχετίζονται με μια αγωγή αποζημίωσης ή ένσταση (π.χ. που αφορούν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ παράβασης και ζημίας, την ποσοτικοποίηση της ζημίας⁽¹⁵⁾), την εκτίμηση του ύψους πιθανής «μετακύλισης» επιπλέον επιβάρυνσης από τους εναγόμενους⁽¹⁶⁾ κ.λπ.). Αυτό μπορεί να συμβαίνει ιδίως για πληροφορίες που αφορούν τιμές ή έσοδα για συγκεκριμένους πελάτες, ή άλλα δεδομένα, όπως η τιμολογιακή συμπεριφορά των αγοραστών κ.λπ.
17. Εάν οι διάδικοι ή άλλος τρίτος δεν μπορούν να προσκομίσουν τα ζητούμενα αποδεικτικά στοιχεία και το αίτημα κοινοποίησης αφορά έγγραφο που βρίσκεται στον φάκελο της Επιτροπής ή της εθνικής αρχής ανταγωνισμού, το εθνικό δικαστήριο είναι δυνατόν να απευθύνει διαταγή κοινοποίησης σε αυτές⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁰⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 16 και άρθρο 5 παράγραφος 2 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης.

⁽¹¹⁾ Άρθρο 6 παράγραφος 4 στοιχείο α) της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης.

⁽¹²⁾ Άρθρο 6 παράγραφος 6 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης.

⁽¹³⁾ Άρθρο 6 παράγραφος 5 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης.

⁽¹⁴⁾ Άρθρο 5 παράγραφος 1 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης.

⁽¹⁵⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής για την ποσοτικοποίηση της ζημίας σε αγωγές αποζημίωσης λόγω παράβασης της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας (ΕΕ C 167 της 13.6.2013, σ. 19) και Πρακτικός οδηγός με τίτλο «Ποσοτικοποίηση της ζημίας σε αγωγές αποζημίωσης που στηρίζονται σε παράβαση των άρθρων 101 ή 102 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης» (11.6.2013).

⁽¹⁶⁾ Για παράδειγμα, όταν ένας εναγόμενος ισχυρίζεται ότι η επιπλέον επιβάρυνση από την παράβαση μετακυλίστηκε στους δικούς του πελάτες από τον ενάγοντα (η επονομαζόμενη «ένσταση μετακύλισης»), ο εναγόμενος ενδέχεται να ζητήσει πρόσβαση σε αποδεικτικά στοιχεία που βρίσκονται στην κατοχή του ενάγοντος ή τρίτων. Βλέπε κατευθυντήριες γραμμές για την εκτίμηση από τα εθνικά δικαστήρια του μεριδίου της επιπλέον επιβάρυνσης που μετακυλιέται στους έμμεσους αγοραστές (ΕΕ C 267 της 9.8.2019, σ. 4).

⁽¹⁷⁾ Βλέπε άρθρο 4 παράγραφος 3 της ΣΕΕ σχετικά με την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών και άρθρο 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 όσον αφορά τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών προς την Επιτροπή. Στο πλαίσιο των αγωγών αποζημίωσης, στο άρθρο 6 παράγραφος 10 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης προβλέπεται ότι η κοινοποίηση από αρχή ανταγωνισμού συνιστά μέτρο έσχατης ανάγκης («Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα εθνικά δικαστήρια ζητούν από την αρχή ανταγωνισμού ένα αποδεικτικό στοιχείο που περιλαμβάνεται στον φάκελό της μόνον όταν διάδικος ή τρίτος δεν είναι σε θέση για εύλογους λόγους να προσκομίσει το εν λόγω αποδεικτικό στοιχείο που απαιτήθηκε»).

B. Εμπιστευτικές πληροφορίες

18. Η προστασία του εμπορικού απορρήτου και άλλων εμπιστευτικών πληροφοριών κατοχυρώνεται στο άρθρο 339 της ΣΛΕΕ και αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της ΕΕ. ⁽¹⁸⁾ Εντούτοις, ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των πληροφοριών δεν συνιστά απόλυτο κώλυμα κοινοποίησης τους στο πλαίσιο εθνικών διαδικασιών. ⁽¹⁹⁾ Τα εθνικά δικαστήρια αποφασίζουν τι συνιστά εμπιστευτική πληροφορία στο πλαίσιο της ιδιωτικής επιβολής του δικαίου ανταγωνισμού της ΕΕ κατά περίπτωση, σύμφωνα με τους εθνικούς και ενωσιακούς κανόνες και τη σχετική νομολογία.
19. Για τον λόγο αυτόν, η παρούσα ανακοίνωση δεν αποσκοπεί στην παράθεση ενός ορισμού των εμπιστευτικών πληροφοριών. Ωστόσο, η νομολογία των δικαστηρίων της ΕΕ και η πρακτική της Επιτροπής ⁽²⁰⁾ θα μπορούσαν να αποτελέσουν πηγή έμπνευσης.
20. Τα δικαστήρια της ΕΕ χαρακτηρίζουν ως εμπιστευτικές τις πληροφορίες που πληρούν τις ακόλουθες σωρευτικές προϋποθέσεις ⁽²¹⁾:
- i) είναι γνωστές μόνο σε περιορισμένο αριθμό προσώπων· και
  - ii) η κοινοποίησή τους μπορεί να προκαλέσει σοβαρή ζημία στο πρόσωπο που τις προσκόμισε ή σε τρίτους· και
  - iii) τα συμφέροντα τα οποία ενδέχεται να θιγούν λόγω της κοινοποίησης των εμπιστευτικών πληροφοριών είναι αντικειμενικά, άξια προστασίας.
21. Όσον αφορά την πρώτη προϋπόθεση, οι πληροφορίες μπορεί να απολέσουν τον εμπιστευτικό τους χαρακτήρα μόλις καταστούν «διαθέσιμες σε κύκλους ειδικών ή μπορούν να συναχθούν από δημοσιώς διαθέσιμες πληροφορίες» ⁽²²⁾.
22. Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση, αξίζει να επισημανθεί ότι για την αξιολόγηση του ενδεχομένου πρόκλησης ζημίας είναι σημαντικό να εξετάζεται, καταρχάς, ο χαρακτήρας των πληροφοριών. Η κοινοποίηση πληροφοριών εμπορικής, οικονομικής ή στρατηγικής αξίας θεωρείται συνήθως ικανή να προκαλέσει σοβαρή

⁽¹⁸⁾ Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου, της 14ης Φεβρουαρίου 2008, *Varec* κατά Βελγικού Δημοσίου, υπόθεση C-450/06, EU:C:2008:91, σκέψη 49. Βλέπε επίσης απόφαση του Δικαστηρίου, της 24ης Ιουνίου 1986, *Akzo Chemie* κατά Επιτροπής, υπόθεση C-53/85, EU:C:1986:256, σκέψη 28· απόφαση του Δικαστηρίου, της 19ης Μαΐου 1994, *SEP* κατά Επιτροπής, υπόθεση C-36/92 P, EU:C:1994:205, σκέψη 37· και απόφαση του Δικαστηρίου, της 19ης Ιουνίου 2018, *Baumeister*, υπόθεση C-15/16, EU:C:2018:464, σκέψη 53. Η προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών απορρέει επίσης από το δικαίωμα κάθε προσώπου στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του που προβλέπεται στο άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ C 326 της 26.10.2012, σ. 391) (βλέπε επίσης απόφαση στην υπόθεση *Varec* κατά Βελγικού Δημοσίου, που παρατίθεται ανωτέρω, σκέψη 48).

⁽¹⁹⁾ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996 *Postbank*, υπόθεση T-353/94, EU:T:1996:119, σκέψεις 66 και 89· βλέπε επίσης ως πηγή έμπνευσης, ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των δικαστηρίων των κρατών μελών της ΕΕ κατά την εφαρμογή των άρθρων 81 και 82 ΕΚ (ΕΕ C 101 της 27.4.2004, σ. 54) («ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία με τα εθνικά δικαστήρια»), παράγραφος 24· και ανακοίνωση της Επιτροπής περί των κανόνων πρόσβασης στον φάκελο υπόθεσης της Επιτροπής δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ, των άρθρων 53, 54 και 57 της Συμφωνίας ΕΟΧ, και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου (ΕΕ C 325 της 22.12.2005, σ. 7) («ανακοίνωση σχετικά με την πρόσβαση στον φάκελο»), παράγραφος 24. Βλέπε επίσης άρθρα 3 και 9 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, περί προστασίας της τεχνολογίας και των επιχειρηματικών πληροφοριών που δεν έχουν αποκαλυφθεί (εμπορικό απόρρητο) από την παράνομη απόκτηση, χρήση και αποκάλυψή τους (ΕΕ L 157 της 15.6.2016, σ. 1) («οδηγία για το εμπορικό απόρρητο»).

⁽²⁰⁾ Βλέπε, για παράδειγμα, την ανακοίνωση σχετικά με την πρόσβαση στον φάκελο, παράγραφοι 17-19, το κεφάλαιο 11 του «Εγχειριδίου σχετικά με τη διαδικασία για την εφαρμογή των άρθρων 101 και 102 της ΣΛΕΕ» της ΓΔ Ανταγωνισμού (διατίθεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση https://ec.europa.eu/competition/antitrust/antitrust_manpro_11_2019_en.pdf) και την «Καθοδήγηση σχετικά με τις αξιώσεις εμπιστευτικότητας στο πλαίσιο των αντιμονοπωλιακών διαδικασιών της Επιτροπής», παράγραφοι 8-17 (διατίθεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση https://ec.europa.eu/competition/antitrust/business_secrets_en.pdf).

Εντούτοις, ανάλογα με τις περιστάσεις, μπορεί τα εθνικά δικαστήρια να χρειάζεται να αξιολογούν εκ νέου τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών στο πλαίσιο δράσεων ιδιωτικής επιβολής, ακόμη και αν αυτός έχει αποδειχθεί στο πλαίσιο της δημόσιας επιβολής του δικαίου ανταγωνισμού της ΕΕ. Για παράδειγμα, ένας διάδικος σε διοικητική διαδικασία μπορεί να έχει εγείρει αξιώσεις εμπιστευτικότητας έναντι άλλων διαδίκων στη διοικητική διαδικασία, αλλά πιθανόν να χρειάζεται να εγείρει διαφορετικές αξιώσεις έναντι των διαδίκων που έχουν υποβάλει αίτημα κοινοποίησης ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου στο πλαίσιο αστικής διαδικασίας. Αυτό θα μπορούσε να ισχύει και για τρίτους από τους οποίους η Επιτροπή ή η εθνική αρχή ανταγωνισμού ενδέχεται να έχουν λάβει πληροφορίες κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Λόγω της χρονικής απόστασης μεταξύ διαφορετικών διαδικασιών, μπορεί επίσης να είναι σημαντικό να αξιολογούνται εκ νέου οι πληροφορίες ως προς το κατά πόσο διατηρούν ή έχουν απολέσει τον εμπιστευτικό τους χαρακτήρα (βλέπε επίσης παράγραφο 22 κατωτέρω).

⁽²¹⁾ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 30ής Μαΐου 2006, *Bank Austria* κατά Επιτροπής, υπόθεση T-198/03, EU:T:2006:136, σκέψη 71· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 8ης Νοεμβρίου 2011, *Idromacchine* κατά Επιτροπής, υπόθεση T-88/09, EU:T:2011:641, σκέψη 45· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 28ης Ιανουαρίου 2015, *Akzo Nobel κ.λπ.* κατά Επιτροπής, υπόθεση T-345/12, EU:T:2015:50, σκέψη 65· και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 14ης Μαρτίου 2017, *Evonik Degussa* κατά Επιτροπής, υπόθεση C-162/15 P, EU:C:2017:205, σκέψη 107.

⁽²²⁾ Βλέπε, για παράδειγμα, διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου, της 19ης Ιουνίου 1996 *NMH Stahlwerke* κατά Επιτροπής, συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-134/94 κ.λπ., EU:T:1996:85, σκέψη 40· διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου, της 29ης Μαΐου 1997, *British Steel* κατά Επιτροπής, υπόθεση T-89/96, EU:T:1997:77, σκέψη 29· διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου, της 15ης Ιουνίου 2006, *Deutsche Telekom* κατά Επιτροπής, υπόθεση T-271/03, EU:T:2006:163, σκέψεις 64 και 65· και διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου, της 2ας Μαρτίου 2010, *Telefónica* κατά Επιτροπής, υπόθεση T-336/07, EU:T:2008:299, σκέψεις 39, 63 και 64· βλέπε επίσης ανακοίνωση σχετικά με την πρόσβαση στον φάκελο, παράγραφο 23.

ζημία. ⁽²³⁾ Δεύτερον, είναι απαραίτητο να εξετάζεται πόσο πρόσφατες είναι οι πληροφορίες. Εμπορικά ευαίσθητες πληροφορίες που αφορούν υφιστάμενη ή μελλοντική εμπορική σχέση, εσωτερικά επιχειρηματικά σχέδια και άλλες σχετιζόμενες με το μέλλον εμπορικές πληροφορίες μπορεί συχνά να χαρακτηρίζονται (τουλάχιστον εν μέρει) ως εμπιστευτικές. Ωστόσο, αυτού του είδους οι πληροφορίες ενδέχεται να απολέσουν τον εμπιστευτικό τους χαρακτήρα εφόσον έχουν «απολέσει την εμπορική τους σπουδαιότητα λόγω παρέλευσης του χρόνου» ⁽²⁴⁾.

23. Αναφορικά με την τρίτη προϋπόθεση, το συμφέρον ενός διαδίκου να προστατέψει τον εαυτό του ή τη φήμη του από το ενδεχόμενο να υποχρεωθεί στην καταβολή αποζημίωσης από εθνικό δικαστήριο λόγω της συμμετοχής του σε παράβαση του δικαίου ανταγωνισμού δεν αποτελεί συμφέρον άξιο προστασίας ⁽²⁵⁾.
24. Τέλος, το εμπορικό απόρρητο, όπως ορίζεται στην οδηγία για το εμπορικό απόρρητο, πρέπει να θεωρείται εμπιστευτική πληροφορία ⁽²⁶⁾.

Γ. Συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των εθνικών δικαστηρίων στο πλαίσιο της κοινοποίησης αποδεικτικών στοιχείων

25. Στο πλαίσιο αστικών διαδικασιών που αφορούν την εφαρμογή των άρθρων 101 και 102 της ΣΛΕΕ, τα εθνικά δικαστήρια δύνανται, βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου ⁽²⁷⁾, να ζητούν από την Επιτροπή τη γνώμη της επί ζητημάτων που άπτονται της εφαρμογής του δικαίου ανταγωνισμού της ΕΕ ή να τους διαβιβάσει πληροφορίες νομικού, οικονομικού ή διαδικαστικού χαρακτήρα που κατέχει, σύμφωνα με την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας του άρθρου 4 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ⁽²⁸⁾.
26. Βάσει της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης, τα εθνικά δικαστήρια δύνανται να διατάξουν, για παράδειγμα, την κοινοποίηση εγγράφων από τον φάκελο της Επιτροπής εάν κανείς άλλος (τρίτος) δεν είναι σε θέση για εύλογους λόγους να τα προσκομίσει ⁽²⁹⁾. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σημαντικό να υπενθυμιστεί ότι, όπως προαναφέρθηκε, η Επιτροπή δεν διαβιβάζει έγγραφα που θεωρούνται «black list documents» ή, εάν δεν έχει περατώσει ακόμη τις διαδικασίες της, έγγραφα που θεωρούνται «grey list documents» (βλέπε παράγραφο 15 ανωτέρω) ⁽³⁰⁾.
27. Επιπλέον, η συνδρομή της Επιτροπής στα εθνικά δικαστήρια δεν πρέπει να υπονομεύει τις εγγυήσεις που προβλέπονται για τα φυσικά και νομικά πρόσωπα σύμφωνα με την αρχή του επαγγελματικού απορρήτου δυνάμει του άρθρου 339 της ΣΛΕΕ και του άρθρου 28 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 ⁽³¹⁾.

⁽²³⁾ Αυτό ισχύει επίσης όσον αφορά την προστασία τρίτων από τον κίνδυνο άσκησης αντιποίνων από ανταγωνιστή ή εμπορικό εταίρο ο οποίος μπορεί να ασκήσει σημαντική εμπορική ή οικονομική πίεση πάνω τους. Βλέπε, για παράδειγμα, απόφαση του Δικαστηρίου, της 6ης Απριλίου 1995, *BPB Industries και British Gypsum κατά Επιτροπής*, υπόθεση C-310/93, ΕΥ: C:1995:101, σκέψεις 26 και 27.

⁽²⁴⁾ Πληροφορίες οι οποίες ήταν εμπιστευτικές αλλά χρονολογούνται από πέντε και πλέον ετών πρέπει να θεωρούνται παρωχημένες εκτός εάν, κατ' εξαίρεση, ο διάδικος που επικαλείται τον χαρακτήρα αυτόν αποδεικνύει ότι εξακολουθούν να αποτελούν ουσιώδη στοιχεία της εμπορικής θέσης του ή της εμπορικής θέσης τρίτου· βλέπε σχετικά υπόθεση *Enonik Degussa κατά Επιτροπής*, που παρατίθεται ανωτέρω, σκέψη 64· υπόθεση *Baumeister*, παρατεθείσα ανωτέρω, σκέψη 54· και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 15ης Ιουλίου 2015, *Pilkington Group Ltd κατά Επιτροπής*, υπόθεση T-462/12, ΕΥ: T:2015:508, σκέψη 58. Βλέπε επίσης ανακοίνωση σχετικά με την πρόσβαση στον φάκελο, παράγραφο 23.

⁽²⁵⁾ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2011, *CDC Hydrogene Peroxide κατά Επιτροπής*, υπόθεση T-437/08, ΕΥ: T:2011:752, σκέψη 49 («[...] το συμφέρον εταιρείας που μετείχε σε σύμπραξη να αποφύγει τέτοιου είδους αγωγές [...] δεν συνιστά άξιο προστασίας συμφέρον, δεδομένου, ιδίως, ότι κάθε υποκείμενο δικαίου δικαιούται να ζητήσει αποκατάσταση της ζημίας που του προξένησε συμπεριφορά δυνάμενη να περιορίσει ή να νοθεύσει τον ανταγωνισμό (υπόθεση C-453/99 *Courage και Crehan*, Συλλογή 2001 σ. I-6297, σκέψεις 24 και 26, και συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-295/04 έως C-298/04 *Manfredi κ.λπ.*, Συλλογή 2006 σ. I-6619, σκέψεις 59 και 61)». Ομοίως, στο άρθρο 5 παράγραφος 5 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης αναφέρεται ότι το συμφέρον των επιχειρήσεων να αποφεύγουν αγωγές αποζημίωσης λόγω παράβασης του δικαίου ανταγωνισμού δεν συνιστά συμφέρον που εγγυάται προστασία.

⁽²⁶⁾ Βλέπε άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας για το εμπορικό απόρρητο σχετικά με τον ορισμό του εμπορικού απορρήτου, το οποίο πρέπει να ερμηνευθεί σε συνδυασμό με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της ίδιας οδηγίας.

⁽²⁷⁾ ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1.

⁽²⁸⁾ Άρθρο 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003· ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία με τα εθνικά δικαστήρια, παράγραφοι 21, 27 και 29· υπόθεση *Postbank*, παρατεθείσα ανωτέρω, σκέψη 65· βλέπε επίσης διάταξη του Δικαστηρίου, της 13ης Ιουλίου 1990, *Imt Zwartveld*, υπόθεση C-2/88, ΕΥ: C:1990:315, σκέψεις 21-22. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι όταν το απαιτεί η συνεπής εφαρμογή του άρθρου 101 ή του άρθρου 102 της ΣΛΕΕ, η Επιτροπή δύναται να υποβάλλει εξ' ιδίας πρωτοβουλίας γραπτές παρατηρήσεις στα δικαστήρια των κρατών μελών και, για τον σκοπό αυτόν, δύνανται να ζητήσει από το οικείο δικαστήριο του κράτους μέλους να διαβιβάσει οποιοδήποτε αναγκαίο έγγραφο για την αξιολόγηση της υπόθεσης ή να εξασφαλίσει τη διαβίβασή του [βλέπε άρθρο 15 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003].

⁽²⁹⁾ Βλέπε άρθρο 6 παράγραφος 10 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης.

⁽³⁰⁾ Βλέπε άρθρο 16α παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ, όπως αυτός τροποποιήθηκε (ΕΕ L 123 της 27.4.2004, σ. 18). Βλέπε επίσης την ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία με τα εθνικά δικαστήρια, παράγραφο 26 όσον αφορά την άρνηση αποστολής πληροφοριών για υπερβάλλοντες λόγους που σχετίζονται με την ανάγκη διασφάλισης των συμφερόντων της Ένωσης ή προκειμένου να αποτραπεί οποιαδήποτε ανάμειξη στη λειτουργία και ανεξαρτησία της.

⁽³¹⁾ Υπόθεση *Postbank*, παρατεθείσα ανωτέρω, σκέψη 90. Βλέπε επίσης άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αναφέρεται ανωτέρω.

28. Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι οι πληροφορίες που ζητά το εθνικό δικαστήριο μπορεί έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα στο πλαίσιο της υπόθεσης που εκκρεμεί ενώπιόν του, προτού διαβιβάσει τις εν λόγω πληροφορίες ρωτά το εθνικό δικαστήριο κατά πόσον μπορεί και πρόκειται να εγγυηθεί την προστασία τους ⁽³²⁾. Στην περίπτωση αυτή, το εθνικό δικαστήριο θα πρέπει να παράσχει ουσιαστικές εγγυήσεις για την κατάλληλη προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών στην κατοχή νομικών ή φυσικών προσώπων από τα οποία η Επιτροπή απέκτησε τις πληροφορίες ⁽³³⁾.
29. Αν το εθνικό δικαστήριο παρέχει εγγύηση ότι θα προστατεύσει τις εμπιστευτικές πληροφορίες, η Επιτροπή διαβιβάζει τις ζητούμενες πληροφορίες. Το εθνικό δικαστήριο δύναται εν συνεχεία να κοινοποιήσει τις πληροφορίες στο πλαίσιο της ενώπιόν του διαδικασίας, εφαρμόζοντας τα μέτρα για την προστασία της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που κοινοποιούνται στην Επιτροπή και λαμβάνοντας υπόψη τυχόν παρατηρήσεις που διατυπώνει επί του θέματος η Επιτροπή.

III. ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

A. Εισαγωγή

30. Όταν κοινοποιούνται αποδεικτικά στοιχεία που περιέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες, θα πρέπει να λαμβάνονται μέτρα για την προστασία των εν λόγω πληροφοριών. Για παράδειγμα, η οδηγία σχετικά με τις αγωγές αποζημίωσης κάνει μνεία σε ορισμένα μέτρα, όπως η δυνατότητα απαλοιφής αποσπασμάτων από έγγραφα, η διεξαγωγή συνεδριάσεων κλεισμένων των θυρών, ο περιορισμός των προσώπων που νομιμοποιούνται να ενημερωθούν για τα εκάστοτε αποδεικτικά στοιχεία, καθώς και η προσφυγή σε πραγματογνώμονες, οι οποίοι αναλαμβάνουν να καταρτίσουν περίληψη των πληροφοριών σε συγκεντρωτική ή άλλης μορφής μη εμπιστευτική έκδοχή ⁽³⁴⁾.
31. Όπως είναι φυσικό, η επιλογή του εκάστοτε μέτρου που θα χρησιμοποιηθεί για την προστασία εμπιστευτικών πληροφοριών όταν εκδίδεται διαταγή κοινοποίησης εξαρτάται από τους ειδικούς εθνικούς διαδικαστικούς κανόνες, όπως, μεταξύ άλλων, τον βαθμό στον οποίο προβλέπονται ορισμένα μέτρα. Τα εθνικά δικαστήρια δύναται επίσης να ζητήσουν από τους διάδικους να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τα μέτρα για την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών.
32. Τα εθνικά δικαστήρια αποφαινόμενα επί του πιο αποτελεσματικού μέτρου ή συνδυασμού μέτρων για την προστασία της εμπιστευτικότητας κατά περίπτωση. Η επιλογή μπορεί να εξαρτάται από διάφορους παράγοντες, μεταξύ των οποίων:
- i) τη φύση και την εμπορική/οικονομική/στρατηγική αξία των πληροφοριών που υπόκεινται σε κοινοποίηση (π.χ. ονόματα/επωνυμίες πελατών, τιμές, διάρθρωση κόστους, περιθώρια κ.λπ.) και το κατά πόσο, για τον σκοπό της άσκησης των δικαιωμάτων του διαδίκου που αιτείται την κοινοποίηση, μπορεί να δοθεί πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες σε συγκεντρωτική ή ανωνυμοποιημένη μορφή·
  - ii) το εύρος της κοινοποίησης που έχει ζητηθεί (δηλαδή την ποσότητα ή τον αριθμό των εγγράφων προς κοινοποίηση)·
  - iii) τον αριθμό των διαδίκων τους οποίους αφορά η επίδικη διαφορά και η κοινοποίηση. Κάποια μέτρα για την προστασία της εμπιστευτικότητας μπορεί να είναι πιο αποτελεσματικά από άλλα, ανάλογα με το εάν οι αιτούντες και/ή οι κοινοποιούντες διάδικοι είναι περισσότεροι από ένας·
  - iv) τη σχέση μεταξύ των διαδίκων (για παράδειγμα, εάν ο κοινοπιών διάδικος είναι άμεσος ανταγωνιστής του διαδίκου που αιτείται την κοινοποίηση ⁽³⁵⁾, εάν οι διάδικοι συνδέονται με σχέση προμήθειας κ.λπ.)·

⁽³²⁾ Ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία με τα εθνικά δικαστήρια, παράγραφος 25.

⁽³³⁾ Βλέπε παράγραφο 12 της γνώμης της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2014, κατόπιν αιτήματος βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης, στην υπόθεση *The Secretary of State for Health κ.λπ. κατά Servier Laboratories Limited κ.λπ.*, C(2014) 10264 final, η οποία διατίθεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση http://ec.europa.eu/competition/court/confidentiality_rings_final_opinion_en.pdf.

⁽³⁴⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 18 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης.

⁽³⁵⁾ Για παράδειγμα, εάν οι διάδικοι είναι άμεσοι ανταγωνιστές, το μέτρο που θα επιλεγεί πρέπει να διασφαλίζει ότι ο τρόπος κοινοποίησης των πληροφοριών δεν θα δίνει τη δυνατότητα στους διάδικους να προβαίνουν σε αθέμιτη σύμπραξη, ούτε θα παρέχει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στον διάδικο που αιτείται την κοινοποίηση.

- v) το κατά πόσον οι πληροφορίες προς κοινοποίηση παρέχονται από τρίτους. Τα δικαιώματα τρίτων στην προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών τους στο πλαίσιο αστικής διαδικασίας πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη ⁽³⁶⁾. Ο κοινοποιών διάδικος μπορεί να έχει στην κατοχή του έγγραφα τρίτων τα οποία είναι εμπιστευτικού χαρακτήρα έναντι του αιτούντος την κοινοποίηση ή άλλων διαδίκων στη διαδικασία ⁽³⁷⁾.
- vi) τον κύκλο των προσώπων στα οποία επιτρέπεται πρόσβαση στις πληροφορίες [δηλαδή, εάν θα πρέπει να γίνει κοινοποίηση μόνο σε εξωτερικούς αντιπροσώπους ή εάν θα παραχωρηθεί πρόσβαση στις πληροφορίες και στον διάδικο που αιτείται την κοινοποίηση (δηλαδή σε εκπροσώπους της εταιρείας)].
- vii) τον κίνδυνο ακούσιας κοινοποίησης·
- viii) το κατά πόσο το δικαστήριο είναι ικανό να προστατέψει τις εμπιστευτικές πληροφορίες καθ' όλη τη διάρκεια της αστικής διαδικασίας, αλλά και μετά την περάτωσή της. Τα εθνικά δικαστήρια είναι δυνατό να αποφανθούν ότι, για την αποτελεσματική προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών, δεν επαρκεί ένα μόνο μέτρο και ότι ενδεχομένως θα χρειαστεί να ληφθούν και άλλα μέτρα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας· και
- ix) άλλους περιορισμούς και διοικητικές επιβαρύνσεις ⁽³⁸⁾ που σχετίζονται με την κοινοποίηση, όπως αυξημένο κόστος ή πρόσθετες διοικητικές διεργασίες για το εθνικό δικαστικό σύστημα ⁽³⁹⁾, δαπάνες για τους διαδίκους, ενδεχόμενη καθυστέρηση της διαδικασίας κ.λπ.
33. Προκειμένου να αποφευχθεί η χρήση εμπιστευτικών πληροφοριών από τους διαδίκους εκτός της διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας αυτές κοινοποιήθηκαν, είναι σημαντικό τα εθνικά δικαστήρια να είναι σε θέση να επιβάλλουν αποτρεπτικές κυρώσεις για μη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις προστασίας εμπιστευτικών πληροφοριών ⁽⁴⁰⁾. Η επιλογή του/των πλέον αποτελεσματικού/-ών μέτρου/-ων για την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών μπορεί να εξαρτάται από την ύπαρξη και τη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων για παράλειψη ή άρνηση συμμόρφωσης με τέτοιου είδους μέτρα. Σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης, στο πλαίσιο αγωγών αποζημίωσης τα εθνικά δικαστήρια πρέπει να είναι πράγματι σε θέση να επιβάλλουν κυρώσεις σε διαδίκους, τρίτους και τους νομικούς συμβούλους τους σε περίπτωση παράλειψης ή άρνησης συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται με διαταγή εθνικού δικαστηρίου για την προστασία εμπιστευτικών πληροφοριών ⁽⁴¹⁾.
34. Η ακριβής φύση και το πεδίο εφαρμογής των κυρώσεων εξαρτώνται από τους εθνικούς κανόνες. Σύμφωνα με την οδηγία για τις αγωγές αποζημίωσης, οι κυρώσεις που επιβάλλονται, μεταξύ άλλων, για παράλειψη συμμόρφωσης με δικαστική διαταγή κοινοποίησης ή με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται με διαταγή εθνικού δικαστηρίου για την προστασία εμπιστευτικών πληροφοριών περιλαμβάνουν τη δυνατότητα συναγωγής επιβαρυντικών συμπερασμάτων και τη δυνατότητα καταδίκης σε καταβολή των εξόδων ⁽⁴²⁾. Οι εξωτερικοί νομικοί σύμβουλοι ή πραγματογνώμονες ενδέχεται να υπόκεινται και αυτοί σε διοικητικές κυρώσεις από τις επαγγελματικές ενώσεις τους (π.χ. αναστολή, πρόστιμα κ.λπ.).
35. Εν κατακλείδι, η επιλογή ενός μέτρου ή μέτρων για την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών ενδέχεται να προϋποθέτει ευρεία αξιολόγηση πολλών παραγόντων. Για να υποβοηθηθούν τα εθνικά δικαστήρια στην αξιολόγηση αυτή, στην παρούσα ανακοίνωση παρουσιάζεται επισκόπηση των συνηθέστερων μέτρων τα οποία –εφόσον προβλέπονται βάσει των διαδικαστικών κανόνων των κρατών μελών– είναι δυνατό να χρησιμοποιούνται για την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών, και παρατίθενται σχετικές παρατηρήσεις όσον αφορά την αποτελεσματικότητά τους.

⁽³⁶⁾ Βλέπε ειδικότερα άρθρο 5 παράγραφος 7 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης («Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι εκείνοι από τους οποίους ζητείται η κοινοποίηση έχουν τη δυνατότητα να κληθούν σε ακρόαση προτού το εθνικό δικαστήριο διατάξει την κοινοποίηση [...]»).

⁽³⁷⁾ Ο κοινοποιών διάδικος μπορεί να μην είναι κατ' ανάγκη ο διάδικος ο οποίος παρέχει τις πληροφορίες. Για παράδειγμα, ένας διάδικος μπορεί να είχε πρόσβαση σε πληροφορίες που παρείχαν τρίτοι στη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής ή εθνικής αρχής ανταγωνισμού. Το δικαίωμα πρόσβασης στις πληροφορίες δεν παρέχει δικαίωμα στον συγκεκριμένο διάδικο για περαιτέρω κοινοποίηση των εμπιστευτικών πληροφοριών τρίτων. Για παράδειγμα, όσον αφορά μη εμπιστευτικές εκδοχές εγγράφων στο πλαίσιο διαδικασίας συλλογής δεδομένων που οργανώθηκε ειδικά για σκοπούς πρόσβασης στον φάκελο, βλέπε γνώμη της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2015, κατ' εφαρμογή του άρθρου 15 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης, στην υπόθεση *Sainsbury's Supermarkets Ltd* κατά *Mastercard Incorporated* κ.λπ. [C(2015) 7682 final], όπου, στην παράγραφο 23, η Επιτροπή αναφέρει ότι, αφενός, για τους σκοπούς της έρευνας της Επιτροπής, κρίθηκε περιττό να λάβει θέση επί της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών έναντι άλλων διαδίκων, αφετέρου, ωστόσο, ότι τρίτοι που παρείχαν τις πληροφορίες ενδέχεται να εναντιωθούν στην κοινολόγηση των πληροφοριών στον ενάγοντα. Η γνώμη κατέληγε στο συμπέρασμα ότι «[...]», το γεγονός ότι η Mastercard κρίνει επαρκή συγκεκριμένα μέτρα που ελήφθησαν, όπως αυτό του εμπιστευτικού κύκλου, δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι τα κρίνουν επαρκή και οι τρίτοι που υπέβαλαν τις πληροφορίες.» Η γνώμη διατίθεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση http://ec.europa.eu/competition/court/sainsbury_opinion_en.pdf

⁽³⁸⁾ Βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 6 και 10 ανωτέρω.

⁽³⁹⁾ Η προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών στο πλαίσιο αιτημάτων κοινοποίησης μπορεί να προϋποθέτει αλλαγές στη συνήθη λειτουργία των διαδικασιών υλιποτεχνικής υποστήριξης ή και τηλεματικής των δικαστηρίων, ή τη θέσπιση ειδικών διαδικασιών ανάλογα με την εκάστοτε περίπτωση, εντός των ορίων του εφαρμοστέου εθνικού δικονομικού δικαίου.

⁽⁴⁰⁾ Βλέπε, για παράδειγμα, άρθρο 16 της οδηγίας για το εμπορικό απόρρητο που προβλέπει τη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων σε κάθε πρόσωπο που δεν συμμορφώνεται ή αρνείται να συμμορφωθεί με μέτρα που διατάσσονται για την προστασία του εμπιστευτικού χαρακτήρα των εμπορικών απορρητών κατά τις δικαστικές διαδικασίες.

⁽⁴¹⁾ Βλέπε επίσης αιτιολογική σκέψη 33 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης. Η προσφυγή σε κυρώσεις είναι επιβεβλημένη λαμβανομένου υπόψη ότι στην πλειονότητα των περιπτώσεων τα εθνικά δικαστήρια μπορεί να μην είναι σε θέση να επιτηρούν σε πραγματικό χρόνο τη συμμόρφωση των διαδίκων με τους κανόνες της διαταγής κοινοποίησης, ιδίως στην περίπτωση κύκλου εμπιστευτικότητας.

⁽⁴²⁾ Άρθρο 8 παράγραφος 2 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης.

B. Απαλοιφή εμπιστευτικών πληροφοριών

36. Τα εθνικά δικαστήρια μπορεί να εξετάζουν το ενδεχόμενο να διατάξουν τον κοινοποιούντα διάδικο να επιφέρει αλλαγές στα έγγραφα απαλείφοντας τις εμπιστευτικές πληροφορίες. Η διαδικασία αυτή είναι γνωστή ως απαλοιφή εμπιστευτικών πληροφοριών.
37. Η απαλοιφή εμπιστευτικών πληροφοριών είναι δυνατόν να περιλαμβάνει την αντικατάσταση κάθε εμπιστευτικής πληροφορίας με ανωνυμοποιημένα δεδομένα ή συγκεντρωτικά αριθμητικά στοιχεία, την αντικατάσταση παραγράφων που απαλείφονται από κατατοπιστικές και ουσιαστικές μη εμπιστευτικές περιλήψεις ή ακόμη και την πλήρη απάλειψη τμημάτων των εγγράφων που περιέχουν τις εμπιστευτικές πληροφορίες.
38. Οι κοινοποιούντες διάδικοι καλούνται να περιορίσουν την απαλοιφή στον απολύτως αναγκαίο βαθμό για την προστασία των συμφερόντων των ατόμων που παρέχουν τις πληροφορίες (π.χ. τρίτων). Η περιορισμένη απαλοιφή συγκεκριμένων εμπιστευτικών πληροφοριών ενδέχεται να αρκεί για την προστασία όλων των εμπιστευτικών πληροφοριών σε ένα έγγραφο ή σε σειρά εγγράφων. Για παράδειγμα, ανάλογα με τις περιστάσεις της υπόθεσης, η απάλειψη των ονομάτων των πελατών, χωρίς να γίνεται απάλειψη των αντίστοιχων ποσοτήτων προϊόντων που προμηθεύονται, ενδέχεται να αρκεί για την προστασία της εμπιστευτικότητας ⁽⁴³⁾.
39. Όταν απαλείφονται εμπιστευτικές πληροφορίες χωρίς να αντικαθίστανται από μη εμπιστευτικό κείμενο, ενδεχομένως δεν επιτυγχάνεται η εξισορρόπηση του δικαιώματος του διαδίκου να προστατεύει τις εμπιστευτικές του πληροφορίες και του δικαιώματος του διαδίκου που αιτείται πρόσβαση στα αποδεικτικά στοιχεία να θεμελιώσει την αξίωση ή την ένστασή του. Η απαλοιφή ολόκληρων σελίδων ή τμημάτων εγγράφων ή ολόκληρων παραρτημάτων ενδέχεται να θεωρηθεί υπερβολική και να μην είναι αποδεκτή για τους σκοπούς της διαδικασίας.

B.1. Η απαλοιφή εμπιστευτικών πληροφοριών ως αποτελεσματικό μέσο για την προστασία της εμπιστευτικότητας

40. Η απαλοιφή εμπιστευτικών πληροφοριών μπορεί να αποτελεί αποτελεσματικό μέτρο για την προστασία εμπιστευτικών πληροφοριών όταν, παρά την αντικατάσταση των εμπιστευτικών πληροφοριών με μη εμπιστευτικό κείμενο, τα έγγραφα και οι πληροφορίες που κοινοποιούνται διατηρούν τον ουσιαστικό και πρόσφορο χαρακτήρα τους για την άσκηση των δικαιωμάτων του διαδίκου που αιτείται την κοινοποίηση.
41. Ως εκ τούτου, το μέτρο της απαλοιφής εμπιστευτικών πληροφοριών μπορεί να είναι ιδιαίτερος αποτελεσματικό στις περιπτώσεις που οι εμπιστευτικές πληροφορίες αφορούν δεδομένα ή αριθμητικά στοιχεία για την αγορά (π.χ. κύκλοι εργασιών, κέρδη, μερίδια αγοράς κ.λπ.) τα οποία είναι δυνατόν να αντικατασταθούν από αντιπροσωπευτικά εύρη τιμών, ή στις περιπτώσεις που τα ποιοτικά δεδομένα είναι δυνατόν να συνοψιστούν με ουσιαστικό τρόπο.
42. Η απαλοιφή εμπιστευτικών πληροφοριών μπορεί επίσης να αποτελεί αποτελεσματικό μέτρο για την προστασία εμπιστευτικών πληροφοριών όταν ο όγκος των εμπιστευτικών πληροφοριών που υπόκεινται σε κοινοποίηση είναι περιορισμένος. Αν απαιτείται απαλοιφή εμπιστευτικών πληροφοριών από πολύ μεγάλο αριθμό εγγράφων, άλλα μέτρα προστασίας των εμπιστευτικών πληροφοριών (π.χ. κύκλος εμπιστευτικότητας κ.λπ.) ενδέχεται, ανάλογα με τις περιστάσεις της εκάστοτε υπόθεσης, να θεωρηθούν πιο ενδεδειγμένα, λαμβανομένου υπόψη του χρόνου, του κόστους και των μέσων που απαιτούνται για τη σύνταξη μη εμπιστευτικών εκδοχών.
43. Τέλος, η απαλοιφή εμπιστευτικών πληροφοριών τρίτων μπορεί επίσης να είναι χρήσιμο μέτρο σε περιπτώσεις που ο κοινοποιών διάδικος έχει στην κατοχή του πληροφορίες από τρίτους οι οποίες ενδεχομένως δεν έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα για τον συγκεκριμένο διάδικο, αλλά ενδέχεται να είναι εμπιστευτικές έναντι του διαδίκου που αιτείται την κοινοποίηση ⁽⁴⁴⁾. Για παράδειγμα, αυτό μπορεί να συμβεί εάν ο αιτών διάδικος που θα αποκτούσε πρόσβαση στις πληροφορίες και ο τρίτος είναι ανταγωνιστές. Σε αυτές τις περιπτώσεις, ο κοινοποιών διάδικος είναι ενδεχομένως αναγκαίο να ζητήσει την άποψη των τρίτων σχετικά με το ποιες πληροφορίες είναι εμπιστευτικές ή, άλλως, να λάβει τη σύμφωνη γνώμη τους για την προτεινόμενη απαλοιφή εμπιστευτικών πληροφοριών.
44. Ωστόσο, τα εθνικά δικαστήρια ενδέχεται να κρίνουν ότι η απαλοιφή εμπιστευτικών πληροφοριών είναι λιγότερο αποδοτικό μέτρο στις περιπτώσεις που το αίτημα περιλαμβάνει μεγάλο αριθμό εγγράφων τρίτων, επειδή η διαδικασία των σχετικών συνηνοήσεων με τρίτους ενδέχεται, εν προκειμένω, να αυξήσει τον βαθμό πολυπλοκότητας.

⁽⁴³⁾ Η δυνατότητα πρόσβασης σε πληροφορίες που αφορούν τις παρεχόμενες ποσότητες είναι ενδεχομένως απαραίτητη για την ποσοτικοποίηση της ζημίας που υπέστησαν όσοι βρίσκονται σε χαμηλότερες βαθμίδες της αλυσίδας εφοδιασμού (δηλαδή οι έμμεσοι πελάτες).

⁽⁴⁴⁾ Αυτό μπορεί να συμβεί είτε επειδή τα έγγραφα τρίτων δεν περιλαμβάνουν εμπιστευτικές πληροφορίες έναντι του κοινοποιούντος διαδίκου είτε επειδή ο κοινοποιών διάδικος έχει αποκτήσει ήδη πρόσβαση σε μη εμπιστευτική εκδοχή των εγγράφων από τα οποία έχουν προηγουμένως απαλειφθεί οι πληροφορίες που θεωρήθηκαν εμπιστευτικές έναντι του κοινοποιούντος διαδίκου.

B.2. Απαλοιφή εμπιστευτικών πληροφοριών

45. Ανάλογα με τους εκάστοτε διαδικαστικούς κανόνες, τα εθνικά δικαστήρια μπορεί να έχουν περισσότερο ή λιγότερο ενεργή συμμετοχή στη διαδικασία της απαλοιφής εμπιστευτικών πληροφοριών. Τα εθνικά δικαστήρια μπορεί να επιβλέπουν και να ελέγχουν τη διαδικασία απαλοιφής και να συνδιαλέγονται με διαδίκους και τρίτους. Εναλλακτικά, οι διάδικοι μπορεί να είναι οι κατεξοχήν αρμόδιοι για την κατάρτιση μη εμπιστευτικών εκδοχών και/ή την εξασφάλιση της σύμφωνης γνώμης τρίτων με την προτεινόμενη απαλοιφή, κατά περίπτωση.
46. Σε κάθε περίπτωση, προς καθοδήγηση στο πλαίσιο της διαδικασίας κατάρτισης μη εμπιστευτικών εκδοχών, τα εθνικά δικαστήρια μπορεί να κρίνουν χρήσιμη την έκδοση γενικών οδηγιών προς τους διαδίκους και/ή ειδικών οδηγιών για την εκάστοτε διαδικασία που εκκρεμεί ενώπιόν τους, εάν αυτό προβλέπεται βάσει των εθνικών διαδικαστικών κανόνων. Οδηγίες αυτού του είδους μπορεί να είναι χρήσιμες προκειμένου να καθοριστεί η διαδικασία που επιθυμούν τα δικαστήρια να τηρήσουν οι διάδικοι κατά την κατάρτιση μη εμπιστευτικών εκδοχών.
47. Για να είναι σε θέση να διεκπεραιώνουν αποτελεσματικά τις αιτήσεις απαλοιφής εμπιστευτικών πληροφοριών, τα εθνικά δικαστήρια είναι δυνατό να ζητούν από τους διαδίκους τα εξής: ⁽⁴⁵⁾
- i) να τοποθετούν σε αγκύλες όλες τις εμπιστευτικές πληροφορίες στα πρωτότυπα εμπιστευτικά έγγραφα και να τις επισημαίνουν κατά τέτοιο τρόπο ώστε να παραμένουν ευανάγνωστες προτού αποφασίσουν τι πρέπει να απαλειφθεί ⁽⁴⁶⁾.
  - ii) να συντάσσουν κατάλογο με όλες τις πληροφορίες που προτείνουν να απαλειφθούν (κάθε λέξη, δεδομένο, παράγραφο και/ή ενότητα προς απαλοιφή).
  - iii) να παραθέτουν, για κάθε προτεινόμενη απαλοιφή, τους ειδικούς λόγους για τους οποίους οι πληροφορίες θα πρέπει να τηρηθούν εμπιστευτικές.
  - iv) να αντικαθιστούν τις πληροφορίες που παραλείπονται με κατατοπιστική και ουσιαστική, μη εμπιστευτική περίληψη των εν λόγω πληροφοριών ⁽⁴⁷⁾. Απλές ενδείξεις όπως «εμπορικό απόρρητο», «εμπιστευτικό» ή «εμπιστευτική πληροφορία» είναι, κατά κανόνα, ανεπαρκείς. Κατά την απαλοιφή ποσοτικών δεδομένων (π.χ. πωλήσεις, κύκλοι εργασιών, κέρδη, μερίδια αγοράς, τιμές κ.λπ.) είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται εύρη τιμών ή συγκεντρωτικά αριθμητικά στοιχεία που να είναι ουσιαστικά. Για παράδειγμα, στην περίπτωση των δεδομένων που αφορούν πωλήσεις και/ή κύκλους εργασιών, τιμές με εύρος άνω του 20 % από το ακριβές αριθμητικό στοιχείο ενδεχομένως δεν είναι ουσιαστικές· ομοίως, όσον αφορά τα μερίδια αγοράς, εύρος άνω του 5 % ενδέχεται να μην είναι ουσιαστικές, ανάλογα με τις περιστάσεις της υπόθεσης που εκκρεμεί ενώπιον του δικαστηρίου ⁽⁴⁸⁾.
  - v) να υποβάλλουν μη εμπιστευτικές εκδοχές των υπό εξέταση εγγράφων οι οποίες αντικατοπτρίζουν τη δομή και τη μορφή των εμπιστευτικών εκδοχών. Ειδικότερα, πληροφορίες του πρωτότυπου εγγράφου, όπως τίτλοι ή επικεφαλίδες, αριθμοί σελίδων και αριθμήσεις παραγράφων παραμένουν ως έχουν ώστε ο αναγνώστης του εγγράφου να είναι σε θέση να αντιληφθεί την έκταση της απαλοιφής και πόσο αυτές επηρεάζουν τη δυνατότητα κατανόησης των πληροφοριών όταν αυτές κοινοποιηθούν.
  - vi) να διασφαλίζουν ότι οι μη εμπιστευτικές εκδοχές που υποβάλλουν είναι τεχνικά αξιόπιστες και ότι οι πληροφορίες που απαλείφονται δεν μπορούν να ανακτηθούν με κανένα μέσο, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης δικανικών εργαλείων.
48. Αφού οι διάδικοι υποβάλουν τις αντίστοιχες αιτήσεις τους για απαλοιφή εμπιστευτικών πληροφοριών ή συμφωνήσουν με μια προτεινόμενη απαλοιφή, το εθνικό δικαστήριο είναι εκείνο που κρίνει εάν οι προτεινόμενες απαλείψεις είναι αποδεκτές.
49. Μετά την απαλοιφή τους, οι μη εμπιστευτικές εκδοχές των πρωτότυπων εγγράφων μπορούν να χρησιμοποιούνται καθ' όλη τη διάρκεια της αστικής διαδικασίας και ενδέχεται να μη χρειαστεί περαιτέρω προστασία.

⁽⁴⁵⁾ Βλέπε, ως πηγή έμπνευσης, την ανακοίνωση σχετικά με την πρόσβαση στον φάκελο, παράγραφοι 35-38· την «Καθοδήγηση σχετικά με τις αξιώσεις εμπιστευτικότητας στο πλαίσιο των αντιμονοπωλιακών διαδικασιών της Επιτροπής», παράγραφοι 18 έως 26, διαθέσιμη στην ηλεκτρονική διεύθυνση https://ec.europa.eu/competition/antitrust/business_secrets_en.pdf, και το «Ανεπίσημο έγγραφο καθοδήγησης σχετικά με τις αξιώσεις εμπιστευτικότητας» της ΓΔ Ανταγωνισμού, διαθέσιμο στην ηλεκτρονική διεύθυνση https://ec.europa.eu/competition/antitrust/guidance_en.pdf.

⁽⁴⁶⁾ Για παράδειγμα, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ένα σύστημα χρωματικής κωδικοποίησης για να επισημαίνεται σε ποιον διάδικο ανήκουν οι εμπιστευτικές πληροφορίες ή κατά πόσον αυτές σχετίζονται με πληροφορίες τρίτων.

⁽⁴⁷⁾ Βλέπε, για παράδειγμα, άρθρο 103 παράγραφος 3 του κανονισμού διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

⁽⁴⁸⁾ Σχετικά με τα εύρη τιμών για πωλήσεις, δεδομένα κύκλου εργασιών και μερίδια αγοράς, βλέπε παράγραφο 22 στην «Καθοδήγηση σχετικά με τις αξιώσεις εμπιστευτικότητας στο πλαίσιο των αντιμονοπωλιακών διαδικασιών της Επιτροπής», διαθέσιμη στην ηλεκτρονική διεύθυνση https://ec.europa.eu/competition/antitrust/business_secrets_en.pdf.

Γ. Κύκλος εμπιστευτικότητας

50. Ο κύκλος εμπιστευτικότητας είναι μέτρο κοινοποίησης, στο πλαίσιο του οποίου ο κοινοποιών διάδικος καθιστά διαθέσιμες συγκεκριμένες κατηγορίες πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων εμπιστευτικών πληροφοριών, μόνο σε καθορισμένες κατηγορίες προσώπων ⁽⁴⁹⁾.

Γ.1. Ο κύκλος εμπιστευτικότητας ως αποτελεσματικό μέσο για την προστασία της εμπιστευτικότητας

51. Ο κύκλος εμπιστευτικότητας μπορεί να αποτελέσει για τα εθνικά δικαστήρια αποτελεσματικό μέτρο για την προστασία της εμπιστευτικότητας σε πολλές και διάφορες περιπτώσεις.
52. Πρώτον, ο κύκλος εμπιστευτικότητας μπορεί να είναι αποτελεσματικός για τη διασφάλιση της κοινοποίησης ποσοτικών δεδομένων (π.χ. έσοδα, τιμές, περιθώρια κ.λπ.) ⁽⁵⁰⁾ ή εμπορικών πληροφορικών εξαιρετικά στρατηγικού χαρακτήρα, οι οποίες, καίτοι σημαντικές για την αξίωση του διαδίκου, είτε είναι πολύ δύσκολο να συνομιστούν με ουσιαστικό τρόπο ⁽⁵¹⁾ είτε δεν είναι δυνατόν να κοινοποιηθούν χωρίς τον κίνδυνο να απαλειφθούν σε υπερβολικό βαθμό ⁽⁵²⁾, ήτοι χωρίς να απολέσουν αποδεικτική αξία.
53. Δεύτερον, ο κύκλος εμπιστευτικότητας μπορεί να καταστήσει δυνατή τη βελτίωση της οικονομίας και της αποδοτικότητας σε επίπεδο διαδικασιών, ιδίως όταν ο αριθμός των ζητούμενων εγγράφων είναι μεγάλος και όλα τα έγγραφα συμπεριλαμβάνονται αυτούσια στον κύκλο εμπιστευτικότητας (δηλαδή στην αρχική τους έκδοση, χωρίς απαλοιφή). Στην πράξη, οι διάδικοι ενδέχεται να μην συμφωνήσουν στην κοινοποίηση μη απαλειμμένων εκδοχών ορισμένων εγγράφων στον κύκλο εμπιστευτικότητας και μπορεί επίσης να τους ζητηθεί να συντάξουν εμπιστευτικές και μη εμπιστευτικές εκδοχές κάποιων εγγράφων. Εντούτοις, ακόμη και σε αυτές τις περιπτώσεις, ο κύκλος εμπιστευτικότητας μπορεί να περιορίσει την ανάγκη διεξαγωγής συζητήσεων μεταξύ των διαδίκων περί εμπιστευτικότητας και, συνεπώς, να μειώσει ενδεχόμενες καθυστερήσεις.
54. Τρίτον, η οργάνωση των κύκλων εμπιστευτικότητας μπορεί να πραγματοποιηθεί ηλεκτρονικά (π.χ. ηλεκτρονική κοινοποίηση). Ως εκ τούτου, κύκλοι εμπιστευτικότητας δεν προϋποθέτουν κατ' ανάγκη την επίδοση των πληροφοριών με φυσικά μέσα ή τη φυσική παρουσία των μελών του κύκλου σε συγκεκριμένη τοποθεσία.
55. Οι κύκλοι εμπιστευτικότητας μπορούν να συμβάλλουν στην εύρεση της χρυσής τομής μεταξύ της ανάγκης για κοινοποίηση και της υποχρέωσης για προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών ⁽⁵³⁾. Με την κοινοποίηση εγγράφων εντός ενός κύκλου εμπιστευτικότητας, σημαντικές εμπιστευτικές πληροφορίες κοινοποιούνται με αποτελεσματικό τρόπο, ενώ η δυνητική ζημία που προκαλεί η κοινοποίηση ελέγχεται ή ελαχιστοποιείται με την παροχή πρόσβασης στις πληροφορίες σε έναν περιορισμένο κύκλο ατόμων, ανάλογα με τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπόθεσης (π.χ. τη φύση των εγγράφων, τη σχέση μεταξύ των διαδίκων, τη σύνθεση του κύκλου, τα έγγραφα τρίτων κ.λπ.).

⁽⁴⁹⁾ Ανάλογα με τη δικαιοδοσία, το συγκεκριμένο μέτρο αναφέρεται επίσης ως confidentiality club ή αίθουσα δεδομένων (data room). Το συγκεκριμένο είδος μέτρου είναι δυνατό να χρησιμοποιείται επίσης σε διοικητικές διαδικασίες. Σχετικά με τις διαδικασίες της Επιτροπής, βλέπε Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές για τη διεξαγωγή των διαδικασιών που αφορούν τα άρθρα 101 και 102 της ΣΛΕΕ (ΕΕ C 308 της 20.10.2011, σ. 6) παράγραφοι 96 και 97· σχετικά με τις αίθουσες δεδομένων, βλέπε έγγραφο με τίτλο «Βέλτιστες πρακτικές για την κοινοποίηση πληροφοριών σε αίθουσες δεδομένων στο πλαίσιο διαδικασιών βάσει των άρθρων 101 και 102 της ΣΛΕΕ και βάσει του κανονισμού της ΕΕ για τις συγκεντρώσεις», παράγραφος 9, διαθέσιμο στην ηλεκτρονική διεύθυνση http://ec.europa.eu/competition/mergers/legislation/disclosure_information_data_rooms_en.pdf. Για τους εμπιστευτικούς κύκλους, βλέπε «Καθοδήγηση σχετικά με τη χρήση των κύκλων εμπιστευτικότητας σε διαδικασίες της Επιτροπής», διαθέσιμη στην ηλεκτρονική διεύθυνση http://ec.europa.eu/competition/antitrust/conf_rings.pdf.

⁽⁵⁰⁾ Βλέπε Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη μετακύλιση, που παρτίθενται ανωτέρω, παράγραφος 43.

⁽⁵¹⁾ Βλέπε, για παράδειγμα, την έκθεση του ΟΟΣΑ της 5ης Οκτωβρίου 2011 με τίτλο «Procedural fairness: transparency issues in civil and administrative enforcement proceedings» (Δίκαιος χαρακτήρας των διαδικασιών: ζητήματα διαφάνειας σε αστικές και διοικητικές διαδικασίες επιβολής), σ. 12, διαθέσιμη στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.oecd.org/competition/mergers/48825133.pdf· βλέπε επίσης «Scoring note on Transparency and Procedural Fairness as a long-term theme for 2019-2020» (Διερευνητικές σημειώσεις σχετικά με τη διαφάνεια και τον δίκαιο χαρακτήρα των διαδικασιών ως θέμα μακράς πνοής για την περίοδο 2019-2020), 6-8 Ιουνίου 2018, OECD Conference Centre, σ. 4-5, διατίθεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση [www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DAF/COMP/WD\(2018\)6&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DAF/COMP/WD(2018)6&docLanguage=En).

⁽⁵²⁾ Για παράδειγμα, όσον αφορά δεδομένα που συνέλεξαν εξωτερικοί ανάδοχοι από συμμετέχοντες σε έρευνα της Επιτροπής, στην παράγραφο 21 της γνώμης που εξέδωσε σχετικά με την υπόθεση *Sainsbury's Supermarkets Ltd* κατά *MasterCard Incorporated* κ.λπ., η οποία παρτίθεται ανωτέρω, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι πληροφορίες δεν ήταν δυνατό να ανωνυμοποιηθούν κατά τρόπο ώστε να γίνεται πλήρως σεβαστό το έννομο συμφέρον των παρόχων των δεδομένων στην προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών τους.

⁽⁵³⁾ Βλέπε σχετικά την κοινοποίηση εντός κύκλου εμπιστευτικότητας που διέταξε το Γενικό Δικαστήριο με απόφασή του, της 14ης Μαρτίου 2014, στην υπόθεση *Cementos Portland Valderrivas, SA* κατά *Επιτροπής*, T-296/11, EU:T:2014:121, σκέψη 24: «[...] προκειμένου να συμβιβαστούν, αφενός, η αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως και, αφετέρου, οι ιδιαιτερότητες της προκαταρκτικής εξέτασης, η οποία αποτελεί στάδιο της σχετικής διαδικασίας κατά το οποίο η εμπλεκόμενη επιχείρηση δεν έχει δικαίωμα να λάβει γνώση των ουσιαστών στοιχείων στα οποία έχει στηριχθεί η Επιτροπή ούτε δικαίωμα προσβάσεως στον οικείο φάκελο, αποφασίστηκε, με τη διάταξη της 14ης Μαΐου 2013, ότι δυνατότητα μελέτης των πληροφοριών που παρέσχε η Επιτροπή θα είχαν μόνον οι δικηγόροι της προσφεύγουσας υπό την προϋπόθεση να υπογράψουν δήλωση εμπιστευτικότητας.»

56. Εντούτοις, κατά την εξέταση του κατά πόσο και σε ποιον βαθμό τα αποδεικτικά στοιχεία θα πρέπει να συμπεριληφθούν σε έναν κύκλο εμπιστευτικότητας, τα εθνικά δικαστήρια ενδέχεται να λάβουν ιδιαίτερος υπόψη ότι, όσον αφορά τις πληροφορίες που συμπεριλαμβάνονται σε έναν κύκλο εμπιστευτικότητας, ο βαθμός πρόσβασης τους και/ή χρήσης τους μπορεί να περιοριστεί σε μεταγενέστερα στάδια της διαδικασίας (π.χ. ακρόασεις, δημοσίευση κ.λπ.). Τα εθνικά δικαστήρια ενδέχεται επίσης να κρίνουν εάν εξακολουθούν να απαιτούνται οι μη εμπιστευτικές εκδοχές των εγγράφων και, εάν ναι, τον όγκο των εγγράφων που θα πρέπει να υπαχθούν σε απαλοιφή εμπιστευτικών πληροφοριών σε κάθε περίπτωση.

Γ.2. Οργάνωση του κύκλου εμπιστευτικότητας

57. Εάν το εθνικό δικαστήριο κρίνει ότι ο κύκλος εμπιστευτικότητας αποτελεί αποτελεσματικό μέτρο κοινοποίησης σε μια δεδομένη υπόθεση, μπορεί, με τη μορφή δικαστικής διαταγής, να αποφανθεί επί σειράς σχετικών παραμέτρων, όπως α) οι πληροφορίες που πρόκειται να συμπεριληφθούν στον κύκλο εμπιστευτικότητας, β) η σύνθεση του κύκλου εμπιστευτικότητας, γ) οι δεσμεύσεις εμπιστευτικότητας που πρέπει να αναλάβουν οι διάδικοι και δ) η υλικοτεχνική οργάνωση του κύκλου εμπιστευτικότητας. Ορισμένες παράμετροι μπορεί ήδη να καθορίζονται βάσει εθνικών διαδικαστικών κανόνων ή γενικών οδηγιών που εκδίδει το εθνικό δικαστήριο ⁽⁵⁴⁾.

α. Προσδιορισμός των πληροφοριών που θα είναι προσβάσιμες εντός του κύκλου εμπιστευτικότητας

58. Για κάθε κύκλο εμπιστευτικότητας που οργανώνεται βάσει διαταγής εθνικού δικαστηρίου, προσδιορίζονται κατά κανόνα οι κατηγορίες πληροφοριών ή τα συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία που θα πρέπει συμπεριληφθούν στον κύκλο εμπιστευτικότητας. Στην πράξη, οι διάδικοι μπορεί να συμφωνήσουν ή να κληθούν από το δικαστήριο να συμφωνήσουν σχετικά με τα έγγραφα ή τις πληροφορίες που θα πρέπει να συμπεριληφθούν στον κύκλο εμπιστευτικότητας προτού το δικαστήριο εκδώσει τη διαταγή.

β. Σύνθεση του κύκλου εμπιστευτικότητας

59. Αφού εξετάσει τις παρατηρήσεις των διαδίκων, που υποβλήθηκαν είτε γραπτώς είτε στο πλαίσιο ακρόασης, και κατόπιν συμφωνίας των διαδίκων, το δικαστήριο δύναται να ορίζει με διάταξη του τα μέλη του κύκλου εμπιστευτικότητας, καθώς και τα δικαιώματα πρόσβασης των μελών ⁽⁵⁵⁾.
60. Τα μέλη του κύκλου εμπιστευτικότητας μπορεί να είναι τα πρόσωπα που θα έχουν το δικαίωμα να εξετάζουν τα έγγραφα εντός του κύκλου εμπιστευτικότητας. Η απόφαση σχετικά με τη σύνθεση του κύκλου εμπιστευτικότητας εξαρτάται από τις περιστάσεις της υπόθεσης, ιδίως από τη φύση των πληροφοριών που αφορά το αίτημα κοινοποίησης.
61. Μέλη του κύκλου εμπιστευτικότητας είναι δυνατό να είναι εξωτερικοί σύμβουλοι των διαδίκων (π.χ. εξωτερικοί νομικοί σύμβουλοι ή άλλοι σύμβουλοι) ή εσωτερικοί νομικοί σύμβουλοι και/ή άλλοι εκπρόσωποι εταιρειών. Ανάλογα με τους εθνικούς κανόνες και τις ειδικές περιστάσεις της εκάστοτε υπόθεσης, οι κύκλοι εμπιστευτικότητας είναι δυνατόν να απαρτίζονται είτε αποκλειστικά από εξωτερικούς συμβούλους είτε από συνδυασμό εξωτερικών και εσωτερικών συμβούλων.

Εξωτερικοί σύμβουλοι

62. Στους εξωτερικούς συμβούλους μπορεί να περιλαμβάνονται νομικοί και άλλοι σύμβουλοι ή εμπειρογνώμονες όπως, λογιστές, οικονομολόγοι, χρηματοοικονομικοί σύμβουλοι ή ελεγκτές, ανάλογα με τις ανάγκες της επίδικης υπόθεσης.
63. Ανάλογα με τη σχέση του αιτούντος και του κοινοποιούντος διαδίκου, καθώς και με τις πληροφορίες προς κοινοποίηση, το δικαστήριο μπορεί να κρίνει αναγκαίο να περιορίσει την πρόσβαση στον κύκλο εμπιστευτικότητας σε συμβούλους οι οποίοι δεν συμμετέχουν στη διαδικασία λήψης αποφάσεων των εταιρειών που εκπροσωπούν ⁽⁵⁶⁾. Αυτό ισχύει συνήθως για τους εξωτερικούς συμβούλους.

⁽⁵⁴⁾ Για παράδειγμα, όσον αφορά τα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας, βλέπε «Διατάξεις για τη ρύθμιση πρακτικών ζητημάτων σχετικών με την εκτέλεση του κανονισμού διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου», που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο, και ιδίως το τμήμα VI σχετικά με την εμπιστευτική μεταχείριση (ΕΕ L 152 της 18.6.2015, σ. 1). Για παράδειγμα, όσον αφορά τους κανόνες σχετικά με τον κύκλο εμπιστευτικότητας και τις αιθούσες δεδομένων που χρησιμοποιούνται για σκοπούς διοικητικών διαδικασιών της Επιτροπής, βλέπε τμήμα 4.3 στις «Βέλτιστες πρακτικές για την κοινοποίηση πληροφοριών σε αιθούσες δεδομένων στο πλαίσιο διαδικασιών βάσει των άρθρων 101 και 102 της ΣΛΕΕ και βάσει του κανονισμού της ΕΕ για τις συγκεντρώσεις», που παρατίθενται ανωτέρω· το παράρτημα Α των βέλτιστων πρακτικών με τίτλο «Πρότυποι κανόνες για τις αιθούσες δεδομένων» (για την κοινοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών αποκλειστικά όσον αφορά εξωτερικούς συμβούλους), διατίθεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση https://ec.europa.eu/competition/antitrust/data_room_rules_en.pdf και την «Καθοδήγηση σχετικά με τη χρήση των κύκλων εμπιστευτικότητας», και ιδίως το τμήμα 5 σχετικά με τη συμφωνία κοινοποίησης κατόπιν διαπραγμάτευσης, που παρατίθεται ανωτέρω.

⁽⁵⁵⁾ Στην απόφαση σχετικά με τη σύνθεση του κύκλου εμπιστευτικότητας είναι δυνατό να καθορίζεται επίσης ο μέγιστος αριθμός μελών ανά διάδικο.

⁽⁵⁶⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 18 της οδηγίας για τις αγωγές αποζημίωσης («περιορισμό των προσώπων που νομιμοποιούνται να ενημερωθούν για τα εκάστοτε αποδεικτικά στοιχεία»).

64. Σε αντίθεση με τους εξωτερικούς συμβούλους, οι εσωτερικοί νομικοί σύμβουλοι ή οι εκπρόσωποι των εταιρειών μπορεί να επιτελούν διάφορους ρόλους εντός της εταιρείας και ενδεχομένως συμμετέχουν συνήθως, άμεσα ή έμμεσα, στη λήψη στρατηγικών αποφάσεων της εταιρείας. Ως εκ τούτου, σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να υπάρχει κίνδυνος οι εμπορικές ή στρατηγικές συμβουλές που παρέχει ο εσωτερικός νομικός σύμβουλος στη διοίκηση της εταιρείας να επηρεάζονται από την πρόσβαση σε ορισμένες εμπιστευτικές πληροφορίες εντός του κύκλου εμπιστευτικότητας. Αυτό θα μπορούσε να συμβαίνει, για παράδειγμα, στην περίπτωση που οι διάδικοι στην αστική διαδικασία είναι ανταγωνιστές ή δυνητικοί ανταγωνιστές και η πρόσβαση σε πληροφορίες εμπορικά ευαίσθητου ή στρατηγικού χαρακτήρα μπορεί να τους δώσει ένα αδικαιολόγητο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, όταν οι διάδικοι συνδέονται με σχέση προμήθειας ή όταν στις πληροφορίες προς κοινοποίηση περιλαμβάνονται συμβάσεις που βρίσκονται σε ισχύ.
65. Όταν αποφασίζουν αν θα περιορίσουν την πρόσβαση αποκλειστικά σε εξωτερικούς συμβούλους, τα εθνικά δικαστήρια ενδεχομένως να κρίνουν με βάση τη φύση των σχετικών πληροφοριών, καθώς και το κατά πόσο η εν λόγω περιορισμένη πρόσβαση επιτρέπει στους διαδίκους να ασκήσουν τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο των δικαστικών διαδικασιών, όπως αυτά αναγνωρίζονται βάσει του δικαίου της ΕΕ ⁽⁵⁷⁾ και του εθνικού δικαίου.

Εσωτερικοί νομικοί σύμβουλοι και/ή άλλοι εκπρόσωποι εταιρειών

66. Σε ορισμένες περιπτώσεις το εθνικό δικαστήριο είναι δυνατό να κρίνει σκόπιμη την πρόσβαση εσωτερικών νομικών συμβούλων και/ή εκπροσώπων εταιρειών (π.χ. διευθυντικών στελεχών ή άλλων μελών του προσωπικού ⁽⁵⁸⁾) σε εμπιστευτικούς κύκλους. Η πρόσβαση από εσωτερικούς νομικούς συμβούλους και/ή εκπροσώπους εταιρειών μπορεί να αξιολογείται κατά περίπτωση και να εξαρτάται από το πόσο σχετικά είναι τα πρόσωπα που προτείνουν οι διάδικοι με την επιχείρηση, τον τομέα δραστηριότητας ή την επιχειρησιακή δραστηριότητα που αφορά το αίτημα, ή από άλλα πραγματικά στοιχεία.
67. Αυτού του είδους η πρόσβαση μπορεί να παραχωρηθεί όταν οι υπό εξέταση εμπιστευτικές πληροφορίες (εν όλω ή εν μέρει) δεν θεωρούνται ιδιαίτερα εμπορικά ευαίσθητες ή όταν από την κοινοποίησή τους σε εργαζόμενους της εταιρείας δεν είναι πιθανό να προκληθεί ζημία λόγω, για παράδειγμα, της σχέσης μεταξύ των διαδίκων.
68. Η πρόσβαση σε ορισμένες πληροφορίες από εσωτερικούς νομικούς συμβούλους και/ή άλλους εκπροσώπους εταιρειών είναι δυνατόν να παραχωρηθεί επίσης κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος των διαδίκων ⁽⁵⁹⁾, κατά κανόνα όταν ο εξωτερικός νομικός σύμβουλος ο οποίος είχε πρόσβαση στις πληροφορίες θεωρεί ότι δεν είναι σε θέση να εκπροσωπήσει δεόντως τα συμφέροντα του πελάτη του εάν δεν κοινοποιηθούν στον πελάτη του ορισμένες πληροφορίες. Αυτό συμβαίνει, για παράδειγμα, όταν ο εξωτερικός νομικός σύμβουλος δεν είναι σε θέση να κρίνει την ακρίβεια ή τη συνέπεια των πληροφοριών με την αξίωση του πελάτη, ή όταν οι πληροφορίες είναι ιδιαίτερα τεχνικού χαρακτήρα ή πολύ ειδικές για κάποιο προϊόν/υπηρεσία, και για την αξιολόγηση της συνέφευξής τους απαιτούνται εξειδικευμένες γνώσεις στον συγκεκριμένο τομέα ή κλάδο ⁽⁶⁰⁾.
69. Επιπλέον, στις έννομες τάξεις ορισμένων κρατών μελών είναι δυνατόν, σε ορισμένες περιπτώσεις, να ζητείται η συγκατάθεση του εθνικού δικαστηρίου προκειμένου να κοινοποιηθούν συγκεκριμένες πληροφορίες στον εσωτερικό νομικό σύμβουλο ή σε εκπροσώπους μιας εταιρείας χωρίς να επιτραπεί στα εν λόγω πρόσωπα να γίνουν μέλη του κύκλου εμπιστευτικότητας.

Δικαιώματα πρόσβασης

70. Όταν ο κύκλος εμπιστευτικότητας απαρτίζεται από συνδυασμό εξωτερικών συμβούλων και εσωτερικών νομικών συμβούλων και/ή εκπροσώπων εταιρειών, είναι δυνατό είτε όλα τα μέλη του κύκλου να έχουν πρόσβαση στο σύνολο των πληροφοριών που κοινοποιούνται εντός του κύκλου είτε να παραχωρηθούν διαφορετικά δικαιώματα πρόσβασης.
71. Επίσης, είναι δυνατόν οι εμπιστευτικοί κύκλοι να οργανώνονται βάσει δύο επιπέδων πρόσβασης: ένας εσωτερικός κύκλος, απαρτιζόμενος από εξωτερικούς νομικούς συμβούλους και/ή άλλους εξωτερικούς συμβούλους οι οποίοι έχουν δικαίωμα πρόσβασης στις πιο ευαίσθητες πληροφορίες· και ένας εξωτερικός κύκλος, απαρτιζόμενος από εσωτερικούς νομικούς συμβούλους και/ή εκπροσώπους εταιρειών οι οποίοι έχουν δικαίωμα πρόσβασης στις υπόλοιπες εμπιστευτικές πληροφορίες.

⁽⁵⁷⁾ Βλέπε, για παράδειγμα, άρθρο 9 παράγραφος 2 της οδηγίας για το εμπορικό απόρρητο.

⁽⁵⁸⁾ Π.χ., πρόσωπα που απασχολεί ο αιτών διάδικος με συμβάσεις εργασίας ή άλλης μορφής συμφωνίες παροχής υπηρεσιών ή συμβατικές συμφωνίες.

⁽⁵⁹⁾ Βλέπε ως πηγή έμπνευσης, ανακοίνωση σχετικά με την πρόσβαση στον φάκελο, που παρατίθεται ανωτέρω, παράγραφος 47.

⁽⁶⁰⁾ Σε αγωγές που αφορούν την κοινοποίηση εμπορικών απορρήτων, το άρθρο 9 παράγραφος 2 της οδηγίας για το εμπορικό απόρρητο ορίζει ότι ο περιορισμένος κύκλος των προσώπων που έχουν δικαίωμα πρόσβασης στα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να περιλαμβάνει ένα τουλάχιστον φυσικό πρόσωπο για κάθε διάδικο. Η εν λόγω απαίτηση αφορά μόνο (εκαζόμενα) εμπορικά απόρρητα.

72. Κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος του κοινοποιούντος διαδικίου, το δικαστήριο δύναται —ανάλογα με τις εθνικές διαδικασίες— να επιβάλλει επίσης ειδικούς περιορισμούς σε σχέση με την πρόσβαση ορισμένων μελών του κύκλου εμπιστευτικότητας σε συγκεκριμένα έγγραφα.
73. Πρόσβαση σε εμπιστευτικούς κύκλους ενδέχεται να δίνεται και σε διοικητικό και/ή υποστηρικτικό προσωπικό (όπως, για παράδειγμα, εξωτερικούς παρόχους τεχνικών υπηρεσιών ηλεκτρονικής κοινοποίησης ή υποστήριξης του συστήματος διεξαγωγής της ένδικης διαδικασίας) υπό την επίβλεψη των υπόλοιπων προσδιορισθέντων προσώπων που μετέχουν στον κύκλο και υπό τις ίδιες υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας.
74. Τέλος, αφού το δικαστήριο λάβει απόφαση επί της σύνθεσης του κύκλου εμπιστευτικότητας, είναι ενδεχομένως σκόπιμο να προσδιορίζει κάθε μέλος παραθέτοντας το όνομα, την ιδιότητα ή τη θέση του, καθώς και τη σχέση του με τους διαδικούς ⁽⁶¹⁾. Το δικαστήριο δύναται επίσης να προσδιορίζει τους υπαλλήλους του δικαστηρίου που θα παρίστανται ή που μπορούν να έχουν πρόσβαση στον κύκλο μαζί με τους διαδικούς ή σε οποιαδήποτε άλλη στιγμή στην περίπτωση κύκλων εμπιστευτικότητας σε φυσικό χώρο.

γ. Έγγραφα δεσμεύσεις των μελών του κύκλου εμπιστευτικότητας

75. Το δικαστήριο δύναται να ζητήσει από τα μέλη του κύκλου εμπιστευτικότητας να καταθέσουν έγγραφα δεσμεύσεις στο δικαστήριο. Οι εν λόγω δεσμεύσεις θα μπορούσαν να αφορούν τις υποχρεώσεις τους σχετικά με την πρόσβαση στον κύκλο εμπιστευτικότητας, και ιδίως, την εμπιστευτική μεταχείριση ορισμένων πληροφοριών που περιλαμβάνονται στον κύκλο εμπιστευτικότητας ⁽⁶²⁾.
76. Οι δεσμεύσεις αυτές μπορεί να αφορούν, μεταξύ άλλων, την υποχρέωση να μην κοινοποιούν τις εμπιστευτικές πληροφορίες σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο πέραν όσων δηλώνονται από το δικαστήριο ως μέλη του κύκλου εμπιστευτικότητας, χωρίς τη ρητή συγκατάθεση του δικαστηρίου, την υποχρέωση να χρησιμοποιούν τις εμπιστευτικές πληροφορίες μόνο για τους σκοπούς της αστικής διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η διαταγή κοινοποίησης, την υποχρέωση να διασφαλίζουν την επαρκή φύλαξη των πληροφοριών, την υποχρέωση να λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο υπό τις εκάστοτε περιστάσεις για την αποτροπή της μη εξουσιοδοτημένης πρόσβασης, την υποχρέωση να μην αντιγράφουν, εκτυπώνουν, τηλεφορτώνουν ή να αναπαράγουν άλλως, να διαβιβάζουν ή να γνωστοποιούν τα έγγραφα στα οποία έχουν πρόσβαση, την υποχρέωση να επιστρέφουν ή να καταστρέφουν τυχόν αντίγραφα των εγγράφων που περιέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες, την υποχρέωση να μη διαθέτουν τα έγγραφα στα προσδιορισθέντα πρόσωπα μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή ή άλλης συσκευής μετά από συγκεκριμένη ημερομηνία κ.λπ.
77. Σε περιπτώσεις στις οποίες το δικαστήριο επιτρέπει πρόσβαση στον κύκλο εμπιστευτικότητας αποκλειστικά σε εξωτερικούς συμβούλους, δύναται να τους επιβάλει υποχρέωση να μην κοινοποιούν τις εμπιστευτικές πληροφορίες στους πελάτες τους. Αυτό είναι ενδεχομένως ιδιαίτερης σημασίας σε δικαιοδοσίες στις οποίες οι εξωτερικοί νομικοί σύμβουλοι δεσμεύονται, δυνάμει κανόνων δεοντολογίας ή άλλων κανόνων, να κοινολογούν τις πληροφορίες στους πελάτες τους ⁽⁶³⁾. Για τον σκοπό αυτόν, αν οι διάδικοι συμφωνήσουν σε ανάλογους περιορισμούς στο πλαίσιο του κύκλου εμπιστευτικότητας, ενδέχεται να χρειαστεί να απαλλάξουν τους εξωτερικούς νομικούς συμβούλους που είναι μέλη του κύκλου εμπιστευτικότητας (και πιθανόν το δικηγορικό τους γραφείο) από την υποχρέωση να τους κοινοποιούν τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στον κύκλο εμπιστευτικότητας ⁽⁶⁴⁾.
78. Επίσης, οι εσωτερικοί νομικοί σύμβουλοι ή εκπρόσωποι εταιρειών που συμμετέχουν σε εμπιστευτικούς κύκλους ενδέχεται να υπόκεινται σε πρόσθετες απαιτήσεις. Για παράδειγμα, το εθνικό δικαστήριο μπορεί να κρίνει σκόπιμο να διατάξει ο εν λόγω εργαζόμενος να μην απασχολείται, για ορισμένη χρονική περίοδο, στο πλαίσιο της επιχειρηματικής δραστηριότητας που αφορά η αξίωση.

δ. Υλικοτεχνική οργάνωση του κύκλου εμπιστευτικότητας

79. Στο πλαίσιο των κύκλων εμπιστευτικότητας, τα εθνικά δικαστήρια ενδέχεται να χρειάζεται να λαμβάνουν αποφάσεις επί διάφορων μέτρων σε θέματα οργάνωσης, υποδομών και υλικοτεχνικής υποστήριξης.

⁽⁶¹⁾ Βλέπε γνώμη της Επιτροπής στην προπαρατεθείσα υπόθεση *Servier*, σκέψη 22.

⁽⁶²⁾ Για παράδειγμα, στο πλαίσιο των διοικητικών της διαδικασιών, η Επιτροπή χρησιμοποιεί μια τυποποιημένη συμφωνία μη κοινοποίησης, η οποία διατίθεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση https://ec.europa.eu/competition/antitrust/nda_en.pdf.

⁽⁶³⁾ Αυτό συνιστά απόκλιση από τη συνήθη πρακτική στο πλαίσιο της οποίας ο εξωτερικός νομικός σύμβουλος κοινοποιεί στον πελάτη του πληροφορίες και δικόγραφα που λαμβάνει από άλλους διαδικούς της διαδικασίας και τα συζητά ελεύθερα με αυτόν.

⁽⁶⁴⁾ Στο πλαίσιο των διοικητικών της διαδικασιών, η Επιτροπή ενδέχεται επίσης να ζητήσει άρση της υποχρέωσης κοινοποίησης μεταξύ δικηγόρου-πελάτη. Βλέπε, για παράδειγμα, την προπαρατεθείσα «Καθοδήγηση σχετικά με τη χρήση των κύκλων εμπιστευτικότητας», παράγραφος 13, και τις προπαρατεθείσες «Βέλτιστες πρακτικές για την κοινοποίηση πληροφοριών σε αίθουσες δεδομένων», παράγραφος 23.

80. Πρώτον, οι κύκλοι εμπιστευτικότητας μπορεί να περιλαμβάνουν τη φυσική ή ηλεκτρονική κοινοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών. Η φυσική κοινοποίηση είναι δυνατό να οργανώνεται εντός των χώρων του δικαστηρίου, όπου η κοινοποίηση παραμένει υπό τον έλεγχο των δικαστικών λειτουργών και υπαλλήλων, ή από τους διαδικούς στις εγκαταστάσεις τους χωρίς εμπλοκή του δικαστηρίου. Η φυσική κοινοποίηση μπορεί να περιλαμβάνει την επίδοση έντυπων αντιγράφων εγγράφων, αλλά και την κοινοποίηση αποδεικτικών στοιχείων μέσω CD, DVD ή USB σε φυσική τοποθεσία εντός των χώρων του δικαστηρίου ή στις εγκαταστάσεις των διαδικών.
81. Εάν η κοινοποίηση των πληροφοριών εντός του κύκλου εμπιστευτικότητας πραγματοποιείται εντός των χώρων του δικαστηρίου, το δικαστήριο είναι ενδεχομένως αναγκαίο να διασφαλίζει ότι τα μέσα για την πρόσβαση στις πληροφορίες είναι επαρκή, εκτός εάν τα πρόσωπα που έχουν πρόσβαση στον κύκλο εμπιστευτικότητας επιτρέπεται να φέρουν δικό τους εξοπλισμό.
82. Κοινοποίηση πληροφοριών εντός κύκλου εμπιστευτικότητας είναι δυνατό να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα. Σε αυτή την περίπτωση, οι πληροφορίες μεταφορτώνονται και αποθηκεύονται σε ηλεκτρονική τοποθεσία (π.χ. σε υπολογιστικό νέφος) και η πρόσβαση σε αυτές προστατεύεται με κατάλληλη κρυπτογράφηση.
83. Δεύτερον, το δικαστήριο δύναται να καθορίζει τη διάρκεια της προσβασιμότητας στον κύκλο εμπιστευτικότητας.
84. Τρίτον, το δικαστήριο δύναται επιπλέον να καθορίζει τις ώρες κατά τις οποίες είναι διαθέσιμες οι αίθουσες που προορίζονται για την κοινοποίηση (π.χ. μόνο εντός των εργάσιμων ωρών), εάν πρέπει να παρίστανται δικαστικοί λειτουργοί ή υπάλληλοι στις εν λόγω αίθουσες, εάν επιτρέπεται να φέρνει κανείς μαζί του σημειώσεις ή φακέλους στις αίθουσες κ.λπ.
85. Τέλος, προκειμένου να διασφαλίζεται η προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών που κοινοποιούνται εντός του κύκλου εμπιστευτικότητας καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας, τα εθνικά δικαστήρια είναι δυνατόν να ζητούν από τους διαδικούς να υποβάλλουν τόσο μια εμπιστευτική και όσο και μια μη εμπιστευτική εκδοχή των δικογράφων τους (όπου η τελευταία, για παράδειγμα, θα περιλαμβάνει μόνο ποσοτικά δεδομένα σε συγκεντρωτική ή ανωνυμοποιημένη μορφή), οι εμπιστευτικές πληροφορίες να αναφέρονται μόνο σε εμπιστευτικό παράρτημα, ή να λαμβάνονται άλλα μέτρα για την προστασία του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών. Για περισσότερες πληροφορίες στο πλαίσιο αυτό, ανατρέξτε στο τμήμα IV κατωτέρω.

Δ. Διορισμός πραγματογνωμόνων

86. Σε ορισμένες δικαιοδοσίες, τα εθνικά δικαστήρια δύναται να διορίζουν τρίτους που διαθέτουν εμπειρογνώμοσύνη σε συγκεκριμένο πεδίο (π.χ. λογιστική, οικονομικά, δίκαιο ανταγωνισμού, έλεγχος κ.λπ.) με σκοπό να έχουν πρόσβαση σε ορισμένες εμπιστευτικές πληροφορίες τις οποίες αφορά ένα αίτημα κοινοποίησης. Ο ρόλος αυτών των πραγματογνωμόνων που διορίζει το δικαστήριο μπορεί να είναι διαφορετικός από εκείνον των διοριζόμενων από τους διαδικούς πραγματογνωμόνων, οι οποίοι χρησιμοποιούνται συχνά σε ορισμένες δικαιοδοσίες για να υποστηρίξουν την αξίωση ή την ένσταση ενός διαδικού.
87. Εάν το επιτρέπουν οι εθνικοί διαδικαστικοί κανόνες, ο διορισμός του πραγματογνώμονα μπορεί να γίνεται, για παράδειγμα, για την κατάρτιση μιας ουσιαστικής, μη εμπιστευτικής περίληψης των πληροφοριών που πρόκειται να διατεθούν στον διάδικο που αιτείται την κοινοποίηση. Εναλλακτικά, και ανάλογα με τους εφαρμοστέους εθνικούς διαδικαστικούς κανόνες, ο πραγματογνώμονας μπορεί να κληθεί να καταρτίσει εμπιστευτική έκθεση που μπορεί να διατεθεί μόνο στον εξωτερικό νομικό σύμβουλο και ή στους εξωτερικούς συμβούλους του διαδικού που αιτείται την κοινοποίηση, ενώ μη εμπιστευτική εκδοχή της έκθεσης μπορεί να διατεθεί στον ίδιο τον αιτούντα διάδικο.

Δ.1. Ο διορισμός πραγματογνωμόνων ως αποτελεσματικό μέσο για την προστασία της εμπιστευτικότητας

88. Πρώτον, ο διορισμός πραγματογνωμόνων μπορεί να αποδειχθεί αποτελεσματικό μέτρο σε περιπτώσεις στις οποίες οι πληροφορίες προς κοινοποίηση είναι πολύ ευαίσθητες από εμπορικής άποψης και έχουν ποσοτικό ή τεχνικό χαρακτήρα (π.χ. πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε εμπορικά ή λογιστικά βιβλία, δεδομένα πελατών, διεργασίες παραγωγής κ.λπ.). Σε αυτές τις περιπτώσεις οι πραγματογνώμονες δύναται να καταρτίζουν περιλήψεις των εμπιστευτικών πληροφοριών και/ή να τις παρουσιάζουν σε συγκεντρωτική μορφή με σκοπό να καταστούν προσβάσιμες για τον διάδικο που αιτείται την κοινοποίηση.
89. Δεύτερον, ο διορισμός πραγματογνωμόνων μπορεί επίσης να είναι αποτελεσματικός όταν ένας διάδικος υποβάλει αίτημα για περαιτέρω πρόσβαση σε εμπιστευτικά έγγραφα που περιέχουν υποκείμενα δεδομένα, προκειμένου, για παράδειγμα, να αξιολογήσουν την αξιοπιστία των μεθοδολογιών που χρησιμοποιήθηκαν για την εκτίμηση του μεγέθους της ζημίας, την επιπλέον επιβάρυνση που μετακυλίστηκε κ.λπ.
90. Κατά τρίτον, σε περιπτώσεις στις οποίες μεγάλος αριθμός εγγράφων προς κοινοποίηση αφορά εμπιστευτικές πληροφορίες τρίτων, τα δικαστήρια είναι δυνατό να κρίνουν ότι είναι πιο αποτελεσματικό να διορίσουν πραγματογνώμονα για να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες και να γνωμοδοτήσει ως προς τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών από το να εμπλακούν σε διαβουλεύσεις με τους διαδικούς σχετικά με το εύρος της απαλοιφής εμπιστευτικών πληροφοριών ή να οργανώσουν έναν κύκλο εμπιστευτικότητας.

Δ.2. Διαταγή προς πραγματογνώμονες

91. Το εθνικό δικαστήριο μπορεί να διορίζει και να διατάσσει τους διορισθέντες πραγματογνώμονες. Ανάλογα με τους εκάστοτε διαδικαστικούς κανόνες, τα εθνικά δικαστήρια ενδέχεται να δύνανται να διορίζουν τρίτους, ανεξάρτητους πραγματογνώμονες από κατάλογο «εγκεκριμένων από το δικαστήριο» πραγματογνώμωνων, από κατάλογο πραγματογνώμωνων που προτείνονται από τους διαδικούς κ.λπ. Βάσει των εθνικών διαδικαστικών κανόνων, κατά τον διορισμό πραγματογνώμονα, το εθνικό δικαστήριο είναι ενδεχομένως αναγκαίο να αποφασίζει ποιος θα αναλαμβάνει τα έξοδα του πραγματογνώμονα.
92. Μετά τον διορισμό του πραγματογνώμονα, τα εθνικά δικαστήρια δύνανται να ζητούν από τον πραγματογνώμονα να υποβάλλει γραπτές δεσμεύσεις όσον αφορά την εμπιστευτική μεταχείριση των εκάστοτε πληροφοριών στις οποίες έχει πρόσβαση.
93. Όπως και στην περίπτωση των μελών κύκλου εμπιστευτικότητας, στους πραγματογνώμονες ενδέχεται να επιβάλλεται η υποχρέωση να μην κοινοποιούν τις εμπιστευτικές πληροφορίες σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο πέραν όσων δηλώνονται από το δικαστήριο ή χωρίς τη ρητή συγκατάθεση του δικαστηρίου, να χρησιμοποιούν τις εμπιστευτικές πληροφορίες μόνο για τους σκοπούς της αστικής διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η διαταγή κοινοποίησης, να διασφαλίζουν την επαρκή φύλαξη των πληροφοριών, να λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο υπό τις εκάστοτε περιστάσεις για την αποτροπή της μη εξουσιοδοτημένης πρόσβασης και να επιστρέφουν ή να καταστρέφουν τυχόν αντίγραφα των εγγράφων που περιέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες κ.λπ. Στο πλαίσιο των εν λόγω υποχρεώσεων ενδέχεται επίσης να προβλέπονται κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασης της υποχρέωσης εμπιστευτικότητας.
94. Στους πραγματογνώμονες δύνανται να επιβάλλεται η υποχρέωση να δηλώνουν τυχόν συγκρούσεις συμφερόντων που ενδεχομένως δεν τους επιτρέπουν να ασκούν τα καθήκοντά τους.
95. Επιπλέον, το δικαστήριο δύνανται να ορίζει με διάταξη του το είδος της έκθεσης προς εκπόνηση από τον πραγματογνώμονα και κατά πόσο απαιτείται η κατάρτιση τόσο μιας εμπιστευτικής όσο και μιας μη εμπιστευτικής εκδοχής της έκθεσης.
96. Στις περιπτώσεις εκπόνησης εμπιστευτικής εκδοχής της έκθεσης πραγματογνώμονα, το δικαστήριο δύνανται να αποφασίσει ότι η έκθεση κοινοποιείται μόνο στους εξωτερικούς συμβούλους των διαδίκων, ενώ οι διάδικοι επιτρέπεται να έχουν πρόσβαση μόνο σε μη εμπιστευτική εκδοχή της έκθεσης. Εάν το εθνικό δικαστήριο περιορίζει την πρόσβαση στην εμπιστευτική εκδοχή της έκθεσης που καταρτίζεται από πραγματογνώμονα μόνο στον εξωτερικό σύμβουλο ενός διαδίκου, ο εν λόγω εξωτερικός σύμβουλος δεν επιτρέπεται να κοινολογεί στον πελάτη του τις εμπιστευτικές πληροφορίες που περιέχονται σε αυτή⁽⁶⁵⁾. Εάν το δικαστήριο αποφασίζει ότι στον εξωτερικό σύμβουλο μπορούν επίσης να κοινοποιηθούν τα υποκείμενα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν από τον ανεξάρτητο πραγματογνώμονα, ενδεχομένως να απαιτούνται ξεχωριστές ρυθμίσεις εμπιστευτικότητας.
97. Εάν η πρόσβαση στην εμπιστευτική εκδοχή της έκθεσης του πραγματογνώμονα επιτρέπεται στους εσωτερικούς νομικούς συμβούλους και/ή εκπροσώπους εταιρειών, το δικαστήριο δύνανται να ζητήσει και από αυτούς να καταθέσουν έγγραφες δεσμεύσεις όσον αφορά την εμπιστευτική μεταχείριση των πληροφοριών στις οποίες έχουν πρόσβαση.

IV. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΘ' ΟΛΗ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

98. Μετά την κοινοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών, τα εθνικά δικαστήρια δύνανται να κρίνουν τον τρόπο με τον οποίο οι εν λόγω πληροφορίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν καθ' όλη της διάρκειας και μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας⁽⁶⁶⁾. Για παράδειγμα, εάν οι εξωτερικοί ή εσωτερικοί σύμβουλοι των διαδίκων χρησιμοποιούν πληροφορίες στις οποίες είχαν πρόσβαση εντός κύκλου εμπιστευτικότητας ή οι οποίες περιλαμβάνονταν σε εμπιστευτική πραγματογνωμοσύνη στο πλαίσιο των δικογράφων τους, τα εθνικά δικαστήρια δύνανται να τους ζητούν να αναφέρουν τις εν λόγω πληροφορίες μόνο σε εμπιστευτικά παραρτήματα τα οποία θα καταθέτουν μαζί με τα κύρια δικόγραφα τους⁽⁶⁷⁾.
99. Εάν εξωτερικοί νομικοί σύμβουλοι ή μάρτυρες των διαδίκων επιθυμούν να αναφερθούν σε εμπιστευτικές πληροφορίες κατά την ακρόαση στο δικαστήριο ή την εξέταση πραγματογνώμονα επί των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων, τα εθνικά δικαστήρια είναι δυνατό να διοργανώνουν συνεδριάσεις κλεισμένων των θυρών, εάν είναι δυνατό βάσει των εφαρμοστέων διαδικαστικών κανόνων. Εναλλακτικά, οι σύμβουλοι των διαδίκων μπορεί να έχουν τη δυνατότητα να απευθυνθούν προφορικά στον δικαστή για την κοινολόγηση τέτοιου είδους πληροφοριών, χωρίς να τις κοινοποιήσουν στο πλαίσιο δημόσιας συνεδρίασης.
100. Η ανάγκη για προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών μπορεί να προκύψει επίσης αργότερα, για παράδειγμα κατά τον χρόνο της έκδοσης, της γνωστοποίησης ή της δημοσίευσης της απόφασης, στη διάρκεια διαδικασίας άσκησης αναιρέσης ή στις περιπτώσεις αιτημάτων για πρόσβαση στα αρχεία του δικαστηρίου.

⁽⁶⁵⁾ Όπως και στην περίπτωση εξωτερικών νομικών συμβούλων που έχουν πρόσβαση σε εμπιστευτικούς κύκλους, οι πελάτες ενδέχεται να χρειαστεί να απαλλάξουν τους εξωτερικούς συμβούλους από τυχόν υποχρέωση να κοινοποιούν σε αυτούς εμπιστευτικές πληροφορίες που περιέχονται στην έκθεση. Βλέπε παράγραφο 77 ανωτέρω.

⁽⁶⁶⁾ Η προστασία εμπιστευτικών πληροφοριών αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της ΕΕ. Βλέπε υποσημείωση 18 ανωτέρω.

⁽⁶⁷⁾ Οι μη εμπιστευτικές εκδοχές των δικογράφων πρέπει να παρέχουν στους υπόλοιπους διαδίκους τη δυνατότητα να κατανοούν τα επιχειρήματα και τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία γίνεται αναφορά, ώστε να είναι σε θέση να συζητήσουν την υπόθεση με τους νόμιμους αντιπροσώπους τους και να τους εντέλλουν αναλόγως.

A. Συνεδριάσεις κεκλεισμένων των θυρών

101. Βάσει της αρχής της ανοικτής δικαιοσύνης, οι αστικές διαδικασίες έχουν κατά κανόνα δημόσιο χαρακτήρα ⁽⁶⁸⁾ και τα εθνικά δικαστήρια δύνανται να σταθμίζουν το συμφέρον της προστασίας των εμπιστευτικών πληροφοριών έναντι της ανάγκης περιορισμού των παρεμβάσεων στην αρχή της ανοικτής δικαιοσύνης.
102. Υπό την επιφύλαξη των εθνικών κανόνων, τα δικαστήρια είναι δυνατόν να αποφασίζουν να μην επιτρέπονται αναφορές σε εμπιστευτικές πληροφορίες σε δημόσιες συνεδριάσεις ή να διεξάγονται κεκλεισμένων των θυρών τα μέρη των συνεδριάσεων κατά τα οποία ενδέχεται να εξετάζονται εμπιστευτικές πληροφορίες. Στη δεύτερη περίπτωση, τα εθνικά δικαστήρια θα πρέπει να αποφασίζουν σε ποιους θα επιτρέπεται να παρίστανται στην κεκλεισμένων των θυρών συνεδρίαση. Η απόφαση αυτή εξαρτάται ενδεχομένως από το πώς και σε ποιους κοινοποιήθηκαν οι εμπιστευτικές πληροφορίες (π.χ. στους εξωτερικούς συμβούλους των διαδίκων, σε πραγματογνώμονα, στους εκπροσώπους των εταιρειών των διαδίκων κ.λπ.).
103. Στις συνεδριάσεις (μέρος αυτών) που διεξάγονται κεκλεισμένων των θυρών επιτρέπεται, κατά κανόνα, να συμμετάσχουν μόνο οι εξωτερικοί σύμβουλοι και/ή εσωτερικοί νομικοί σύμβουλοι ή άλλοι εκπρόσωποι των εταιρειών στους οποίους παραχωρήθηκε πρόσβαση στα εμπιστευτικά έγγραφα εντός του κύκλου εμπιστευτικότητας και (κατά περίπτωση) στον πραγματογνώμονα που είχε πρόσβαση στις πληροφορίες.
104. Οι συνεδριάσεις κεκλεισμένων των θυρών μπορεί να είναι αποτελεσματικό μέσο για την κατ' αντιπαράσταση εξέταση των διαδικών ή των μαρτύρων σχετικά με εμπιστευτικά αποδεικτικά στοιχεία που κοινοποιούνται εντός κύκλου εμπιστευτικότητας ή για την ακρόαση των πραγματογνωμόνων σχετικά με τα εμπιστευτικά αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στις εκθέσεις τους.

B. Γνωστοποίηση στους διαδίκους και δημοσίευση

105. Το δικαστήριο είναι ενδεχομένως αναγκαίο να εξετάζει τρόπους για την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών στην εκδοχή της απόφασης που πρόκειται να γνωστοποιηθεί στους διαδίκους, με την επιφύλαξη του δικαιώματος άσκησης αναιρέσης από αυτούς.
106. Επιπλέον, αν οι αποφάσεις δημοσιεύονται, τα εθνικά δικαστήρια μπορεί να χρειάζεται να προστατεύουν τις εμπιστευτικές πληροφορίες. Για την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών των διαδίκων ή τρίτων, τα εθνικά δικαστήρια δύνανται, όταν εκδίδουν την απόφαση και διατάσσουν τη δημοσίευσή της, να εξετάζουν το ενδεχόμενο ανωνυμοποίησης των πληροφοριών που θα μπορούσαν να αποκαλύψουν την ταυτότητα της πηγής ή να απαλείψουν, στη δημόσια διαθέσιμη εκδοχή της απόφασης, τα αποσπάσματα που αναφέρονται σε εμπιστευτικές πληροφορίες ⁽⁶⁹⁾. Κατά τη διαδικασία αυτή, το δικαστήριο δύναται να ζητήσει τη συνδρομή των διαδίκων για τον προσδιορισμό των πληροφοριών που δεν θα πρέπει να κοινοποιηθούν στο ευρύτερο κοινό (π.χ. ζητώντας μια εκδοχή με επισημάνσεις) ⁽⁷⁰⁾.

Γ. Πρόσβαση στα αρχεία του δικαστηρίου

107. Τα εθνικά δικαστήρια είναι ενδεχομένως αναγκαίο να προστατεύουν τις εμπιστευτικές πληροφορίες σε σχέση με αιτήματα πρόσβασης στα αρχεία του δικαστηρίου (είτε στην εμπιστευτική εκδοχή της απόφασης είτε σε ολόκληρο τον φάκελο), εάν η υποβολή τέτοιων αιτημάτων προβλέπεται βάσει των εθνικών διαδικαστικών κανόνων.
108. Ανάλογα με τους εθνικούς κανόνες, τα δικαστήρια δύνανται να αποφασίζουν να περιορίσουν την πρόσβαση στα αρχεία του δικαστηρίου είτε όσον αφορά μέρος του φακέλου (π.χ. να αρνηθούν την πρόσβαση σε έγγραφα που κοινοποιούνται εντός κύκλου εμπιστευτικότητας, πραγματογνωμοσύνες, πρακτικά συνεδριάσεων κεκλεισμένων των θυρών, εμπιστευτικές εκδοχές δικογράφων κ.λπ.) είτε όσον αφορά ολόκληρο τον φάκελο.

⁽⁶⁸⁾ Βλέπε άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αναφέρονται ανωτέρω. Εξαιρέσεις σε αυτή την αρχή ενδέχεται να σχετίζονται σε ορισμένα κράτη μέλη με τη διατήρηση της δημόσια τάξης, την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων ή άλλους πρωταρχικούς στόχους.

⁽⁶⁹⁾ Βλέπε επίσης άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας για το εμπορικό απόρρητο.

⁽⁷⁰⁾ Βλέπε ως πηγή έμπνευσης όσον αφορά τον τρόπο διεξαγωγής της συγκεκριμένης διαδικασίας την «Καθοδήγηση για την κατάρτιση των δημόσιων εκδοχών αποφάσεων της Επιτροπής», διαθέσιμη στην ηλεκτρονική διεύθυνση https://ec.europa.eu/competition/antitrust/guidance_on_preparation_of_public_versions_antitrust_04062015.pdf.

109. Στο πλαίσιο αυτό, τα εθνικά δικαστήρια ενδέχεται να εξετάσουν, μεταξύ άλλων, το ενδεχόμενο να ζητήσουν από τους διαδίκους να υποδείξουν τα εμπιστευτικά έγγραφα, ούτως ώστε μην επιτραπεί η πρόσβαση σε τρίτους που δεν είναι διάδικοι στη διαδικασία, ή να ζητήσουν τις μη εμπιστευτικές εκδοχές των επίμαχων εγγράφων για τα αρχεία του δικαστηρίου. Για παράδειγμα, αν στο πλαίσιο της διαδικασίας κοινοποιήθηκε σημαντικός αριθμός εμπιστευτικών εγγράφων και χρησιμοποιήθηκαν μέτρα όπως οι κύκλοι εμπιστευτικότητας για την προστασία της εμπιστευτικότητας, το δικαστήριο μπορεί επίσης να εξετάσει το ενδεχόμενο να καταχωρίσει στα αρχεία του δικαστηρίου μόνο τις μη εμπιστευτικές εκδοχές δικογράφων, πρακτικών συνεδριάσεων κλεισμένων των θυρών ⁽⁷¹⁾ ή εκθέσεων πραγματογνωμόνων. Επίσης, το δικαστήριο δύναται να κρίνει σκόπιμη την πλήρη ή μερική απαγόρευση της πρόσβασης στον φάκελο του δικαστηρίου για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο.
110. Όταν αποφασίζουν εάν θα περιορίσουν, εν μέρει ή εξολοκλήρου, την πρόσβαση, τα δικαστήρια είναι ενδεχομένως αναγκαίο να αξιολογούν, μεταξύ άλλων, ποιος ζητά πρόσβαση στον φάκελο του δικαστηρίου. Για παράδειγμα, τα δικαστήρια ενδέχεται να πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ότι τα πρόσωπα που ζητούν πρόσβαση μπορεί να δραστηριοποιούνται στην ίδια αγορά ή να ασκούν την ίδια επιχειρηματική δραστηριότητα με τους διαδίκους στην αστική διαδικασία (να είναι, για παράδειγμα, ανταγωνιστές των διαδίκων, επιχειρηματικοί εταίροι κ.λπ.) και πιθανόν να έχουν ειδικό συμφέρον στην απόκτηση πρόσβασης στον φάκελο του δικαστηρίου μετά την περάτωση της διαδικασίας.

⁽⁷¹⁾ Στην περίπτωση αναφοράς σε εμπιστευτικές πληροφορίες κατά τη διάρκεια συνεδρίασης κλεισμένων των θυρών και καταγραφής στα πρακτικά, το συγκεκριμένο μέτρο πιθανόν να είναι αναγκαίο. Εντούτοις, αν προβλέπεται βάσει των εφαρμοστέων εθνικών κανόνων, το δικαστήριο δύναται να αποφασίσει να γίνεται μεία σε ορισμένες πληροφορίες στο πλαίσιο συνεδριάσεων κλεισμένων των θυρών, χωρίς όμως αυτές να καταγράφονται στα πρακτικά. Εν προκειμένω, μπορεί να μην είναι αναγκαία η κατάρτιση μη εμπιστευτικής εκδοχής των πρακτικών συνεδριάσεων κλεισμένων των θυρών.

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

21 Ιουλίου 2020

(2020/C 242/02)

1 ευρώ =

	Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία		Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία
USD	δολάριο ΗΠΑ	1,1443	CAD	δολάριο Καναδά	1,5399
JPY	ιαπωνικό γιεν	122,70	HKD	δολάριο Χονγκ Κονγκ	8,8704
DKK	δανική κορόνα	7,4449	NZD	δολάριο Νέας Ζηλανδίας	1,7305
GBP	λίρα στερλίνα	0,90055	SGD	δολάριο Σιγκαπούρης	1,5891
SEK	σουηδική κορόνα	10,2390	KRW	ουόν Νότιας Κορέας	1 367,96
CHF	ελβετικό φράγκο	1,0740	ZAR	νοτιοαφρικανικό ραντ	18,8806
ISK	ισλανδική κορόνα	159,30	CNY	κινεζικό ρενμινπί γιουάν	7,9982
NOK	νορβηγική κορόνα	10,4933	HRK	κροατική κούνα	7,5300
BGN	βουλγαρικό λεβ	1,9558	IDR	ρουπία Ινδονησίας	16 830,00
CZK	τσεχική κορόνα	26,429	MYR	μαλαισιανό ρινγκίτ	4,8764
HUF	ουγγρικό φιορίνι	350,64	PHP	πέσο Φιλιππινών	56,455
PLN	πολωνικό ζλότι	4,4362	RUB	ρωσικό ρούβλι	81,0833
RON	ρουμανικό λέου	4,8392	THB	ταιλανδικό μπατ	36,194
TRY	τουρκική λίρα	7,8369	BRL	ρεάλ Βραζιλίας	6,0416
AUD	δολάριο Αυστραλίας	1,6154	MXN	πέσο Μεξικού	25,5910
			INR	ινδική ρουπία	85,3805

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Προηγούμενη κοινοποίηση συγκέντρωσης

(Υπόθεση M.9903 — Softbank Group / Mizuho Financial Group / One Tap Buy)

Υπόθεση υποψήφια για απλοποιημένη διαδικασία

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2020/C 242/03)

1. Στις 14 Ιουλίου 2020, η Επιτροπή έλαβε κοινοποίηση προτεινόμενης συγκέντρωσης, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

Η κοινοποίηση αφορά τις ακόλουθες επιχειρήσεις:

- SoftBank Corp. («SoftBank») (Ιαπωνία), θυγατρική του ομίλου Softbank Group Corp.,
- Mizuho Securities Co., Ltd. («Mizuho») (Ιαπωνία), θυγατρική του ομίλου Mizuho Financial Group,
- One Tap BUY Co., Ltd. («OTB») (Ιαπωνία), που τελεί υπό τον αποκλειστικό έλεγχο της SoftBank.

Οι SoftBank και Mizuho αποκτούν, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) και του άρθρου 3 παράγραφος 4 του κανονισμού συγκεντρώσεων, τον κοινό έλεγχο της OTB.

Η συγκέντρωση πραγματοποιείται με αγορά μετοχών.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι οι εξής:

- Η SoftBank είναι θυγατρική της SoftBank Group Corp., η οποία δραστηριοποιείται στον τομέα των προηγμένων τηλεπικοινωνιών, των διαδικτυακών υπηρεσιών, του διαδικτύου των πραγμάτων, της ρομποτικής και των παρόχων τεχνολογιών καθαρής ενέργειας·
- Η Mizuho είναι θυγατρική της Mizuho Financial Group Inc., η οποία παρέχει χρηματοπιστωτικές και στρατηγικές υπηρεσίες, ιδίως στον τομέα των τραπεζικών υπηρεσιών, της διαχείρισης κινητών αξιών, καταπιστευμάτων και περιουσιακών στοιχείων, καθώς και στους τομείς των πιστωτικών καρτών, της ιδιωτικής τραπεζικής και των επιχειρηματικών κεφαλαίων·
- Η OTB παρέχει μια εφαρμογή χρηματιστηριακής διαμεσολάβησης επί κινητών συναλλαγών, η οποία επιτρέπει στους επενδυτές που κατοικούν στην Ιαπωνία να πραγματοποιούν συναλλαγές επί κινητών αξιών (εισηγμένες μετοχές στις ΗΠΑ και ιαπωνικά διαπραγματεύσιμα αμοιβαία κεφάλαια).

3. Κατόπιν προκαταρκτικής εξέτασης, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η κοινοποιηθείσα πράξη θα μπορούσε να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού συγκεντρώσεων. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση ως προς το σημείο αυτό.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με απλοποιημένη διαδικασία για την εξέταση ορισμένων συγκεντρώσεων βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου ⁽²⁾, σημειώνεται ότι η παρούσα υπόθεση είναι υποψήφια να εξεταστεί βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται στην ανακοίνωση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1 («κανονισμός συγκεντρώσεων»).

⁽²⁾ ΕΕ C 366 της 14.12.2013, σ. 5.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να της υποβάλουν τυχόν παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να περιέλθουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός 10 ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης. Θα πρέπει πάντοτε να σημειώνονται τα ακόλουθα στοιχεία αναφοράς:

M.9903 — Softbank Group / Mizuho Financial Group / One Tap Buy

Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, με φαξ ή ταχυδρομικώς. Στοιχεία επικοινωνίας:

Email: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Φαξ +32 22964301

Ταχυδρομική διεύθυνση:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

ΛΟΙΠΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ανακοίνωση σχετικά με αίτημα που αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 34 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ — Λήξη της αναστολής και παράταση της προθεσμίας για την έκδοση εκτελεστικών πράξεων

(2020/C 242/04)

Στις 19 Σεπτεμβρίου 2019 η Επιτροπή έλαβε αίτημα βάσει του άρθρου 35 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

Το αίτημα αυτό, που υποβλήθηκε από την εταιρεία Slovenske železnice — Freight Transport d.o.o., αφορά τις υπηρεσίες σιδηροδρομικών εμπορευματικών μεταφορών. Η σχετική ανακοίνωση δημοσιεύθηκε στη σελίδα 10 της ΕΕ C 53 της 17ης Φεβρουαρίου 2020.

Στις 16 Δεκεμβρίου 2019 η Επιτροπή ζήτησε από τις εθνικές αρχές να παράσχουν συμπληρωματικές πληροφορίες το αργότερο έως τις 6 Ιανουαρίου 2020. Όπως ανακοινώθηκε στην ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε στη σελίδα 2 της ΕΕ C 211 της 25ης Ιουνίου 2020, η τελική προθεσμία παρατάθηκε κατά 22 εργάσιμες ημέρες από την παραλαβή των ολοκληρωμένων και ορθών πληροφοριών. Οι ολοκληρωμένες και ορθές πληροφορίες παρελήφθησαν στις 25 Μαΐου 2020.

Σύμφωνα με το παράρτημα IV παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο της οδηγίας 2014/25/ΕΕ, η προθεσμία μπορεί να παραταθεί από την Επιτροπή με τη σύμφωνη γνώμη του κράτους μέλους ή του αναθέτοντος φορέα που υπέβαλε το αίτημα εξαίρεσης. Δεδομένης της τρέχουσας συγκυρίας και των επιπτώσεων της πανδημίας COVID-19, και με τη σύμφωνη γνώμη της Slovenske železnice – Freight Transport d.o.o, η προθεσμία που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή για να λάβει απόφαση σχετικά με το εν λόγω αίτημα παρατείνεται έως τις 24 Ιουλίου 2020.

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις προμήθειες φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ (ΕΕ L 94 της 28.3.2014, σ. 243).

**Ανακοίνωση σχετικά με αίτημα που αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 34 της οδηγίας
2014/25/ΕΕ**

**Αίτημα που υπέβαλε αναθέτων φορέας — Παράταση της προθεσμίας για την έκδοση εκτελεστικών
πράξεων**

(2020/C 242/05)

Στις 3 Δεκεμβρίου 2019 η Επιτροπή έλαβε αίτημα βάσει του άρθρου 35 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

Το εν λόγω αίτημα υποβλήθηκε από την ENEL Green Power και αφορά δραστηριότητες σχετικές με την παραγωγή και τη χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην Ιταλία. Η σχετική ανακοίνωση δημοσιεύτηκε στη σελίδα 45 της ΕΕ C 196 της 11ης Ιουνίου 2020. Η παρατεταμένη προθεσμία έληξε στις 15 Ιουλίου 2020.

Σύμφωνα με το παράρτημα IV παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο της οδηγίας 2014/25/ΕΕ, η προθεσμία μπορεί να παραταθεί από την Επιτροπή με τη σύμφωνη γνώμη του κράτους μέλους ή του αναθέτοντος φορέα που υπέβαλε το αίτημα εξαιρέσης. Δεδομένης της τρέχουσας συγκυρίας και των επιπτώσεων της πανδημίας COVID-19, και με τη σύμφωνη γνώμη της ENEL Green Power, η προθεσμία που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή για να λάβει απόφαση σχετικά με το εν λόγω αίτημα παρατείνεται έως την 31η Ιουλίου 2020.

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ (ΕΕ L 94 της 28.3.2014, σ. 243).

**Ανακοίνωση σχετικά με αίτημα που αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 34 της οδηγίας
2014/25/ΕΕ**

**Αίτημα που υπέβαλε αναθέτων φορέας — Παράταση της προθεσμίας για την έκδοση εκτελεστικών
πράξεων**

(2020/C 242/06)

Στις 8 Απριλίου 2019 η Επιτροπή έλαβε αίτημα βάσει του άρθρου 35 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

Το αίτημα αυτό, το οποίο υπεβλήθη από τη Lietuvos energija UAB, αφορά την παραγωγή και χονδρική πώληση ηλεκτρικής ενέργειας στη Λιθουανία. Η σχετική ανακοίνωση δημοσιεύτηκε στη σελίδα 28 της ΕΕ C 316 της 20ης Σεπτεμβρίου 2019 και στη σελίδα 9 της ΕΕ C 53 της 17ης Φεβρουαρίου 2020, καθώς και στη σελίδα 27 της ΕΕ C 202 της 16ης Ιουνίου 2020. Η παρατεταμένη προθεσμία έληξε στις 10 Ιουλίου 2020.

Σύμφωνα με το παράρτημα IV παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο της οδηγίας 2014/25/ΕΕ, η προθεσμία μπορεί να παραταθεί από την Επιτροπή με τη σύμφωνη γνώμη του κράτους μέλους ή του αναθέτοντος φορέα που υπέβαλε το αίτημα εξαιρέσης. Δεδομένης της τρέχουσας συγκυρίας και των επιπτώσεων της πανδημίας COVID-19, και με τη σύμφωνη γνώμη της Lietuvos energija UAB (πλέον Ignitis), η προθεσμία που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή για να λάβει απόφαση σχετικά με το εν λόγω αίτημα παρατείνεται έως την 31η Ιουλίου 2020.

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ (ΕΕ L 94 της 28.3.2014, σ. 243).

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL